DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 30. Środa, 5 (17) Lutego. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; - półrocznie rs. 5;—kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Ordery zagraniczne.— Nominacja.— Okólnik wydziału poczt. — Wykaz dróg. — Ustawa warszaw. oddziału rusk. towarzystwa opieki nad zwierzętami (dok.)—Zarząd drogi żel. warsz.-terespolskiej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. —Warszawa. — Przegląd polityczny.— **Telegramy.**— **Wiadomości telegraficzne.** — Jubileusz tysiącletni.—Kurjerek miejski. — Taksa lekarska.— Desiderata.— Wiadomości gospodarskie; ceny zboża. — Z Kielc. — Wypadki miejskie. — Kursa monet. — Adres wiernopoddańczy. — Książę Dondukow-Korsakow. — Z gubernji bakińskiej. — Z Krakowa. — Z Paryża.— Z Gdańska. — **Wypadki w Hiszpanji.** — **Austrja i ziemie słowiańskie.** Projekta reform; kwestja galicyjska; landwera; honwedy; kongres w Temeswarze.—Rozruchy.—Wybór hr. Clam-Martinitza.—Sprawy galicyjskie. — **Francja.** Kwestja drogi żelaznej luksemburgskiej.— Polemika. — **Turcja i ziemie słowiańskie.** Usposobienie pokojowe. — Fuad-pasza.

FEJLETON. —Niewolnicy paryzcy. (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Magazyn herbaty m. Szumilina, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Lutego.

Ordery zagraniczne.— Zostający w wydziale spraw zagranicznych, wielki mistrz dworu Jego Cesarskiej Mości, hrabia Michał *Chreptowicz*, Najwyżej upoważniony został do przyjęcia i noszenia zagranicznych orderów: pruskiego—Orla Czerwonego wielkiego krzyża, i oldenburgskiego — Zasługi Piotra-Fryderyka-Ludwika 1-ej klasy (27 grudnia 1868 r.).

Nominacja. — Przez Najwyższy rozkaz w ministerstwie spraw zagranicznych, z dnia 29 stycznia, zostający przy temże ministerstwie, rzeczywisty radca stanu, szambelan, hrabia Włodzimierz *Osten Saken*, przeznaczony został do zostawania przy Namiestniku Królestwa Polskiego, z pozostawieniem jak dotąd w pomienionem ministerstwie. (28 stycznia 1868 roku). *(Praw. Wiest.)*

Okólnik wydziału poczt z d. 29 stycznia 1869 r. — Przez Najwyżej zatwierdzoną 30-go grudnia 1868 r. uchwałę rady państwa, ogłoszoną 24 stycznia w „Zbiorze postanowień i rozporządzeń rządu N. 7", zniesione zostało obowiązkowe umieszczanie w służbie pocztowej rannych sztab i ober-oficerów, tudzież podoficerów, którzy dobrowolnie zrzekają się awansu na oficerów. Na skutek tego wydział poczt upoważnia kierujących wydziałem pocztowym w gubernjach do obsadzania otwierających się w ich wydziale wakansów na pomocników poczmistrzów powiatowych podług własnego uznania, bez przedstawiania wydziałowi poczt, jak to było wskazanem w ust. 2 polecenia urzędom pocztowym gubernjalnym z d. 18 października r. z. N. 38.

Wykaz dróg. — Wydział poczt podaje do publicznej wiadomości, że z powodu podziału okręgu pocztowego zachodniego (Królestwa Polskiego) na dziesięć gubernij, i zaszłych zmian komunikacji pocztowej skutkiem przeniesienia i zwinięcia niektórych traktów, podane w „Wykazie drożnym" (wydanie z r. 1863) marszruty traktów pocztowych w Królestwie Polskiem nie mogą służyć wskazówką dróg i wyrachowania pocztowej opłaty. A przeto w zamian tego działu wykazu drogowego, wydany został i znajduje się w sprzedaży nowo sporządzony „Wykaz dróg" okręgu pocztowego zachodniego (Królestwa Polskiego). *(Golos).*

USTAWA

Warszawskiego Oddziału Towarzystwa Rosyjskiego Opieki nad zwierzętami, zatwierdzona przez JW. Ministra Spraw Wewnętrznych

dnia 18 Września. Nr. 3004.

(Dokończenie; patrz Nr. 29).

ROZDZIAŁ VI.

O wyborach urzędujących osób w Oddziale Towarzystwa, ich prawach i obowiązkach.

Art. 32. Osoby urzędujące w Oddziale Towarzystwa wybierane są z grona rzeczywistych Członków na lat trzy. Na Zawiadującego sprawami może być wybrana osoba nie należąca do składu Towarzystwa.

Art. 33. Corocznie 29-u Członków Zarządu, trzech, za ogólną zgodą lub losem usuwa się od obowiązków, a na ich miejsce wybierani są nowi, którzy pełnią te obowiązki przez lat trzy.

Art. 34. Jeżeli w ciągu trzech lat ktokolwiek z urzędujących osób usunie się, to wakujące miejsce niezwłocznie ma być obsadzone przez nowy wybór.

Art. 35. Po upływie terminu, mogą być na nowo wybrani ciż sami Członkowie na następne lata.

Art. 36. Wybór urzędujących osób ma miejsce na ogólnem zebraniu.

Art. 37. Osoby, które podpisały niniejszą Ustawę, uważają się za Członków-Założycieli i z grona swego jako rzeczywistych Członków, wybierają urzędujące osoby na pierwsze trzech-lecie.

A) O Prezesie

Art. 38. Prezes, jako osoba przewodnicząca na zebraniach Oddziału Towarzystwa i główny przestrzegacz wydanych przez Towarzystwo postanowień, czuwa nad dokładnym wykonaniem insrukcji, we wszystkich wypadkach.

Art. 39. Prezes zagaja i zamyka posiedzenia Zarządu i ogólnych zebrań.

Art. 40. Prezes czuwa nad porządkiem obrad i ma prawo zawiesić rozprawy i zamknąć posiedzenie, na którem okazałoby się uchybienie od należytego porządku i uzasadnionego celu Towarzystwa.

Art. 41. Prezes ogłasza decyzje Oddziału Towarzystwa i podpisuje wydane na posiedzeniach postanowienia.

B) O Wice-Prezesie.

Art. 42. W nieobecności Prezesa, Wice Prezes zastępuje jego miejsce i wchodzi w jego atrybucje i obowiązki.

C) O Członkach Zarządu.

Art. 43. Członkowie Zarządu biorą udział w naradach i w tym celu zbierają się w miarę potrzeby, nie mniej jednak jak raz na miesiąc.

D) O Zawiadującym sprawami Towarzystwa.

Art. 44. Zawiadujący kieruje kancelarją i częścią gospodarczą Oddziału Towarzystwa pod przewodnictwem Prezesa i przedstawia wnioski Zarządowi. Jego wybiera ogólne zebranie na lat trzy.

Art. 45. Zawiadujący prowadzi protokuły posiedzeń Zarządu i Towarzystwa, wprowadza je w wykonanie, układa rachunki roczne, prowadzi kontrolę wszystkich Członków i zarządza korespondencją, jak również bibljoteką i dziełami wydanemi przez Towarzystwo.

Art. 46. Zawiadujący dopełnia wypłaty według dyspozycji Prezesa.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XI.

(Ciąg dalszy *).

W tym dniu zdechlaczek, ubrany był w żakietkę jeszcze krótszą niż zwykle, w pantalony jeszcze jaśniejsze i obciślejsze, a półkołciowy kołnierzyk zakrywał mu piersi. Na twarzy młodego smyka pałał rumieniec oburzenia.

— To ja! zawołał z progu. Jak się to panu podoba? Ja taki jestem z natury... dobre dziecko ze mnie, choć przyłóż do rany, alem kuty ostro... jak powiada Achilles od Vachette'a. Czekać przez dwadzieścia minut! To się nie pokaże na mnie...

Takie pogwałcenie etykiety przyjętej u krawca królowych, musiało niewątpliwie wprowadzić w wściekłość Van Klopena—lecz Mascarot był obecnym. Mascarot, który rozkazał mu zawiązać stosunki z panem Gastonem — wiedząc zaś, że muchy nie octem lecz miodem przynęcać należy, ozwał się słodziuchnym głosem:

— Racz mi pan wierzyć, że gdybym mógł przeczuć iż spotka mię ten zaszczyt...

Słowa te zachwyciły zdechlaczka.

— Przepraszasz mię pan! przerwał. Przyjmuję przeproszenie... Niech odniosą szpady! — już nie potrzeba. Figlarz z pana, mój Van Klopenku! Ale nie rób mi tej farsy już nigdy. Na dole czekają moje konie, które mogą zakatarzyć się przez czas tak długi. Widziałeś pan moje koniki? To mi folbluty! I cóż powiesz, że pomimo to wszystko, Zora jeszcze mi bruździ czasem. Bawi się w niewiniątko, robaczek. Lecz ja ją ułożę z czasem. Zobaczycie! Taraz biegnę po nią.

Po tych słowach wybiegł istotnie na kurytarz, wołając:

— Zoral... Pani de Chantemille!... Kochana vice-hrabino!

Mistrz krawców stał jak na węglach podczas tej sceny—rzucając rozpaczliwe spojrzenia na Mascarota, który, stanąwszy na kurytarzu przy schodach, zachował fizjognomję pełną spokoju.

Co się tycze Pawła, ten jako nieświadomy zwyczajów wielkiego świata, gotów był wierzyć, iż p. Gaston de Gandelu jest najświetniejszym reprezentantem ludzi dobrego tonu. Uczuł nawet głęboką dlań litość przypomniawszy sobie o niebezpieczeństwie na jakie go wkrótce wystawić miano. Uczucie to było tak silne, iż zbliżywszy się do rajfura rzekł:

— Czy nie znalazłby się inny jaki sposób, mniej groźny dla tego nieszczęśliwego młodzieńca?

Mascarot uśmiechnął się blado – uśmiech ten przejmował drżeniem tych którzy go znali.

— Za kwadrans — odpowiedział — zadam ci toż samo pytanie — i pozostawię zupełną wolność oszczędzenia tego... młodzieńca.

— Oh! w takim razie...

— Cicho! Bądź bacznym! Teraz, za minutę, odbędziesz pierwszą próbę siły nowego charakteru, który przybrałeś... jeżeli w niej upadniesz — bądź zdrów! wszystko z nami skończone. Trzymaj-że się ostro, gdyż, za chwilę kamień ci spadnie na głowę.

Paweł zrozumiał, że zajdzie wkrótce jakaś okoliczność istotnie dlań fatalna. Zebrał więc wszystkie siły — i słusznie uczynił —albowiem tylko tak dobrze przygotowany zdołał stłumić w piersiach krzyk wściekłości na widok damy wchodzącej z Gastonem.

Vice-hrabina Zora de Chantemille, ubrana z krzyczącym zbytkiem—była to jego Róża.

Powierzchowność Róży dowodziła istotnie, iż wczorajsza mieszkanka nędznego poddasza, nabrała już nowych zupełnie *tonów*. Patrząc na jej strój, na binokle niezręcznie jeszcze zasadzone na zgrabnym nosku—można było przyznać słuszność zdaniu pana Gastona, iż przetworzona na Zorę, Róża zajdzie dalekol..

* Patrz N-ra z roku z. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284, 285, 286;—N-ra z r. b. 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 27 i 28.

Art. 47. Zawiadującemu wydają się corocznie sznurowe książki oparafowane i podpisane przez Prezesa i jednego z Członków Zarządu i z pieczęcią Oddziału Towarzystwa dla zapisywania w nich przychodów i wydatków Towarzystwa.

Art. 48. Zawiadujący przyjmując sumy pieniężne od Członków Wydziału Towarzystwa i od innych osób zapisuje je do sznurowej książki i wydaje na takowe kwit przez siebie podpisany.

Art. 49. Na rocznem zebraniu Oddziału Towarzystwa, Zawiadujący przedstawia szczegółowe sprawozdanie o przychodach i wydatkach za upłyniony rok, z dołączeniem ksiąg kasowych.

Art. 50. W nieobecności Zawiadującego, miejsce jego zastępuje jeden z Członków Zarządu.

Rozdział VII.

O zebraniach ogólnych Oddziału Towarzystwa.

Art. 51. Zebrania ogólne Oddziału Towarzystwa bywają zwyczajne i roczne. *Uwaga.* O każdem odbyć się mającem posiedzeniu Oddział Towarzystwa ogłasza poprzednio w pismach publicznych.

Art. 52. Zwyczajne ogólne zebrania odbywają się co miesiąc w oznaczonym nadto dniu, a jeżeli zajdzie tego potrzeba to i częściej.

Art. 53. Zebrania te przeznaczają się: *a)* Na wysłuchanie otrzymanych od Członków korespondentów i innych osób doniesień. *b)* Na wybór Członków honowych i korespondentów. *c)* Na czytanie artykułów przedstawionych przez Członków; na ustne udzielanie ważnych dla Towarzystwa wiadomości i na rozprawy Członków.

Art. 54. Roczne zebrania naznaczają się po upływie roku, a mianowicie w miesiącu Styczniu.

Art. 55. Na zebraniu rocznem przedstawia się Członkom sprawozdanie z czynności funduszów, i stanu Towarzystwa, jak również wydają się przyznane różnego rodzaju nagrody. *Uwaga.* W celu rozpoznania rachunku rocznego i ksiąg kasowych, jak również przedstawień o nagrody, wybierają się na posiedzeniu grudniowem dwie oddzielne Delegacje, każda z trzech Członków złożona, które będą mianować się: pierwsza—Delegacją do rewizji rachunków; druga—Delegacją do przyznawania nagród.

Art. 56. Wszystkie przedmiota na zebraniach, decydują się większością głosów; w przypadku równości, głos Prezydującego daje przewagę.

Art. 57. W przypadku nieobecności Prezesa i Wice-Prezesa, Towarzystwo wybiera Prezesa na jedno to posiedzenie z grona Członków Zarządu.

Art. 58. Postanowienia ogólnego Zebrania, uważają się stanowczemi, jeżeli na takowem było obecnych nie mniej jak 20-u Członków.

Art. 59. Członkowie Oddziału Towarzystwa, życzący przedstawić zebraniu jakiekolwiek wnioski, uprzedzają o tem Prezesa przed zagajeniem posiedzenia, który upatrzywszy dogodną chwilę, wezwie ich do przedstawienia swoich wniosków.

Art. 60. Na zwyczajnem ogólnem zebraniu mogą znajdować się i obce osoby, wprowadzone przez Członków, lecz nie służy im prawo głosowania.

Art. 61. Przy wyborze na Członków honorowych i korespondentów, wszystkim obecnym Członkom rozdaje się lista proponowanych kandydatów. Wybierający notują przy każdym nazwisku swoją uwagę, oznaczając: wybranie krzyżem, a nie wybranie zerem. Członek, który nie znając kandydata, nie życzy sobie za nim dać głosu, do tego nie jest obowiązanym.

Art. 62. Wybór uważa się stanowczym, jeżeli wybrany ma za sobą więcej jak połowę danych głosów i przytem nie mniej jak 11.

Art. 63. Przed rozpoczęciem wyborów, Prezes naznacza dla obliczenia głosów trzech Członków, którzy przedstawiają jemu po ogólnem podpisaniu wypadek liczebny; poczem Prezes oznajmia Oddziałowi Towarzystwa o liczbie głosów wypadłych za każdym kandydatem i ogłasza imiona wybranych, a dowód obliczonych głosów, składa się do akt Oddziału Towarzystwa.

Art. 64. Przy wyborze osób na urzęda do Oddziału Towarzystwa, wszystkim obecnym Członkom rozdają się poprzednio przygotowane drukowane karty o czterech rubrykach, z których w pierwszej zamieszczone są nazwiska Członków pozostających na urzędach w Oddziale Towarzystwa, w drugiej nazwiska Członków wychodzących z urzędowania, w trzeciej nazwiska kandydatów, proponowanych przez Zarząd dla obsadzenia miejsc opróżnionych, w czwartej pozostałej próżnej, każdy Członek wypisuje nazwisko osób przez siebie wybranych, po jednej na każde miejsce wakujące, nie ograniczając się bynajmniej proponowaniem przez Zarząd kandydatami: za wyłączeniem wyboru na urząd Prezesa i Wice-Prezesa, który dokonywa się wyłącznie z przedstawionych kandydatów.

Art. 65. Wybranym uważa się ten, kto otrzyma największą liczbę głosów i kiedy takowe przewyższają połowę obecnych Członków. W wypadku równości głosów, wybór decyduje się losem.

Art. 66. Jeżeli na obsadzenie wakującego miejsca żaden z Członków Oddziału Towarzystwa, nie otrzyma wymaganej liczby głosów, to wybór między dwoma Członkami, mającemi za sobą największą liczbę głosów, dokonywa się za pomocą tajnego głosowania. *Uwaga.* Obliczenie głosów dokonywa się porządkiem w § 63 wskazanym.

Rozddiał VIII.

O Zarządzie.

Art. 67. Zarząd Towarzystwa składa się z Prezesa, Wice-Prezesa, 9-u Członków i Zarządzającego sprawami.

Art. 68. Na Zarząd Towarzystwa wkłada się obowiązek: *a)* Roztrząsanie wniosków dążących do dojścia właściwego celu przez Towarzystwo. *b)* Strzeżenie całości funduszów w kasie jego znajdujących się i właściwego ich wydatkowania. *c)* Przejrzenie i przedstawienie ogólnemu zebraniu sprawozdań rocznych o czynnościach Oddziału Towarzystwa i Zarządu. *d)* Wydanie dzieł Członków Oddziału Towarzystwa. *e)* Przygotowanie i wydanie Członkom patentów i biletów. *f)* Przedstawienie ogólnemu zebraniu kandydatów dla obsadzenia miejsc wakujących. *g)* Przedstawienie ogólnemu zebraniu list osób przyjętych do grona rzeczywistych Członków, jak również proponowanych przez Prezesa i Zarząd do wyboru na Członków honorowych lub też Członków-korespondentów. Zarząd na mocy nadanej mu władzy może wydawać na jeden przedmiot nie więcej jak 100 rubli. Wydatki większe mogą być dozwolone tylko przez ogólne zebranie. W kasie oddziału Towarzystwa, nie powinno znajdować się więcej nad 200 rubli na bieżące wydatki; gotowizna zaś przewyższająca tę sumę, powinna być odesłana do depozytu kasy miasta Warszawy. Zarząd odbywa perjodyczne i niespodziewane rewizje swojej kasy, i dla tego z grona swego tenże Zarząd lub sam Prezes naznacza za każdą razą Delegację rewizyjną.

Art. 69. Sprawozdanie roczne drukuje się w gazetach i ogłasza dla wiadomości ogółu

Art. 70. Interesa w Zarządzie decydują się większością głosów. Jeżeli który z członków objawi chęć przeniesienia jakiego interesu pod decyzję zebrania ogólnego, to rzecz przedmiotem tym objęta, do zapadnięcia wspomnionej decyzji w wykonaniu wstrzymaną zostaje.

Art. 71. Posiedzenie Zarządu uważa się za ważne, jeżeli na niem było obecnych trzech Członków.

Art. 72. Oddziałowi Towarzystwa pozostawia się prawo na zasadzie doświadczenia prosić o zmienienie lub dopełnienie wyżej wspomnionych punktów, i w ogóle artykułów niniejszej ustawy.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko - Terespolskiej. — Podaje do wiadomości, że dla ułatwienia przewozu machin i wyrobów żelaznych Drogą Żelazną, zapewnionym zostaje rabat 20% na opłacie taryfą od przewozu przedmiotów tych ustanowionej, każdemu, kto w czasie od d. 3 (15) Lutego r. b. po koniec 1869 r., przewiezie z Warszawy do Terespola 50,000 lub więcej pudów machin i wyrobów żelaznych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Lutego.

Dziennik konstantynopolitański *Turquie* podaje, niewiadomo z jakiego źródła, proklamację nowego gabinetu greckiego Zaimisa, w której objaśniając przed krajem swoje postępowanie gabinet ten oświadcza, że odroczenie uchwały konferencji pociągnęłoby za sobą konieczne wojnę, do prowadzenia której Grecja nie była dostatecznie przygotowana, nie mając odpowiedniej ani armji, ani marynarki. „Przystanie na deklarację mocarstw"— ma dodawać ta proklamacja,—„obecnie niejako przymuszone, nie zobowiązuje przyszłości Grecji." Ten ostatni ustęp, jakby się zdawało, miał na celu zyskanie popularności dla nowego gabinetu, ale wypowiedzenie jawnie tej myśli, uważane jest za niepolityczne, gdyż musiałoby spowodować obawy o przyszłość w całej Europie a szczególniej w Konstantynopolu, gdzie wspomniony ustęp miał

Wchodząc jednakże do gabinetu Van Klopena, nowo utworzona hrabina de Chantemille była widocznie strwożoną, tak że młody Gandelu musiał ją prawie ciągnąć za sobą.

— Cóż to? czy się obawiasz! – krzyczał głośno zdechlaczek—uważałbym to za śmieszność—ja! Wejdź-że pani, zapewniam cię że Van Klopenek jest wściekły z powodu że pozwolono nam czekać — jestem pewny że gotów nawet wypędzić swoich lokai za to!

Gdy już Zora-Róża zasiadła wreszcie w podanym jej fotelu. Zdechlaczek zwrócił się do sławnego krawca.

— I cóż? zapytał. Czy myślałeś pan o nas?.. Czy masz już pomysł strojów godnych piękności tej damy?

Van Klopen, nieodpowiedział zaraz — lecz przez chwilę stał z brwiami zmarszczonemi i twarzą niby natchnioną.

— Już mam! zawołał wreszcie — znalazłem!.. widzę już ten strój, jakby go pani miała na sobie...

— Patrzcie go! wykrzyknął zachwycony Gandelu—co za człowiek!

— Słuchajcie! wyrzekł krawiec, z okiem błyszczącem i zapałem w gestach. Najprzód, będzie ubiór na miasto: Polonezka z szerokim stanikiem sznurowana *à la pensionnaire*, suknia bufiasta podpięta perłami... Van Klopen mógł długo mówić w ten sposób, gdyż Róża nie słuchała go wcale. Spostrzegła albowiem Pawła i tak się przestraszyła jego widokiem iż o ledwie że nie zemdlała.

Nie pojmowała zkąd się tu wziął jej wczorajszy kochanek z poddasza — i co znaczyło jego milczenie, pomimo że wzrokiem ciskał na nią gromy.

Pomięszanie i osłabienie Róży stało się tak widocznem, że nawet Gaston zwrócił na nie uwagę —nie znając wszelako Pawła, a zbyt ograniczony do wyszukania istotnej przyczyny nagłej słabości Zory, zdechlaczek zawołał.

— To nic! cziekajcie! to przejdzie. Widzisz panie Van Klopen, jaki efekt sprawiły na pani twoje pomysły? gotowa z radości dostać nerwowego ataku! Ale ja tego nie chcę—ja!

Podczas tej sceny Mascarot nie spuszczał oka z Pawła—spostrzegłszy zaś, że ten gotów był wybuchnąć za lada chwilę, pomyślał, że byłoby nie roztropnie wystawiać go na dłuższą próbę. Zwracając się przeto do Van Klopena rzekł.

— Pożegnam cię już—proszę pamiętać o umowie. Pani i panu—moje uszanowanie...

Znając dobrze rozkład mieszkania Van Klopena, Mascarot nie potrzebował przechodzić przez salon—lecz wziąwszy Pawła pod rękę wyprowadził go bocznomi drzwiami.

Gdy już byli na schodach, swobodni od uniżonych ukłonów służby—szanowny rajfur odetchnął swobodnie.

— Cóż myślisz o tem spotkaniu? zapytał Pawła. Lecz Paweł, który wysilił całą władzę moralną ażeby pohamować wściekłość swoją pod czas świeżo minionej sceny, miał tak zaciśnięte zęby że odpowiedział na pytanie rajfura tylko jękiem stłumionym.

— Do djabła! pomyślał zacny dyrektor kantoru z ulicy Montorgeuil widzę że go to obeszło bardzo... Ale wszystko jedno—rzecz już skończona — a potem, sądzę że świeże powietrze orzeźwi go wkrótce...

Jednakże przypuszczenia rajfura zawiodły go tym razem, gdyż wyszedłszy na ulicę Paweł zmuszony był odpocząć chwilkę — nogi uginały się pod nim — byłby upadł nawet gdyby ramię Mascarota nie podtrzymywało go silnie.

Widząc swojego protegowanego w tak smutnym stanie, godny rajfur znalazł się w trudnem położeniu, ucieszył się więc nie mało spostrzegłszy małą kawiarnię na przeciwnej stronie ulicy.

— Zajdźmy tu na chwilę—rzekł, prowadząc go ku drzwiom otwartym—orzeźwiemy się nieco.

Jakoż, weszli do małej i ciemnej salki a po kieliszku starego araku, Paweł odzyskał wkrótce rumieniec i przytomność umysłu.

— Czy lepiej ci teraz? zapytał Mascarot.

— Lepiej—odrzekł Paweł.

— Przed kwadransem, rzekł dalej rajfur, obiecałem ci przypomnieć o twoich litościwych skłonnościach dla pana de Gandelu.

— Przestań pan! zawołał młodzieniec. Przestań!

— Widzisz, rzekł Mascarot z uśmiechem ojcowskiej dobroci, jak to okoliczności zmieniają punkt zapatrywania się na ludzi i ich postępki... Teraz widzę że jesteś rozsądnym człowiekiem.

sprawić takie wrażenie, iż Porta oświadczyła, że dopóty nie przywróci stosunków dyplomatycznych z Grecją, dopóki ustęp ten nie zostanie cofnięty. Przedewszystkiem jednak trzebaby wiedzieć, czy proklamacja gabinetu greckiego jest rzeczywiście taką, jak podaje ją *La Turquie*, gdyż na tem opierają się wszelkie dalsze komentarze.

Kiedy prawie wszystkie dzienniki wiedeńskie pochwalają zamiary gabinetu co do przeprowadzenia reformy konstytucji, a mianowicie zmiany trybu wyborów do izby niższej rady państwa i powiększenia liczby deputowanych, w łonie gabinetu, jak zapewniają, panuje rozdwojenie co do tego ostatniego przedmiotu. Dr. Berger oświadcza się za podwojeniem obecnej liczby deputowanych, lecz Dr. Giskra jest za powiększeniem jej tylko o połowę. W liberalnych sferach oświadczają się za wnioskiem Bergera, w nadziei, iż następstwem tego będzie wprowadzenie zwyczaju angielskiego, według którego w razie przesilenia gabinetowego, nie tylko ministrowie, lecz i prawie wszyscy urzędnicy polityczni wybierani są z łona większości; lecz ten właśnie wzgląd, w wyższych sferach obudza niechęć przeciwko projektowi dra Bergera, w skutku czego prawdopodobnie propozycja Dra Giskra wezmie górę.—Zdaje się niewątpliwem, iż izba niższa rady państwa poleci swemu komitetowi roztrząśnięcie rezolucij sejmu galicyjskiego i złożenie o nich sprawozdania wraz z wnioskami. Sądzą nawet, że część tych rezolucij znajdzie poparcie większości izby, gdyż za nimi oświadczyli się już deputowani słoweńscy, niemieccy radykaliści i katolicy tyrolscy, spodziewający się uzyskać następnie podobne ustępstwa dla Tyrolu. Nie ulega wątpliwości, że uzyskają zatwierdzenie większości izby te z wzmiankowanych rezolucij, za któremi oświadczy się gabinet, gdyż za niemi, oprócz wyżej wymienionych odcieni, będą głosowali i bezwarunkowi stronnicy rządu.—Komisja izby, mająca złożyć sprawozdanie co do trzeciego, nieuchwalonego jeszcze rozdziału prawa o obowiązku służby wojskowej dotyczącego landwery, tak zaniedbuje swe prace, iż możnaby sądzić, że prawo to nie zostanie uchwalone podczas obecnej sesji, gdyby nie gorliwość, z jaką ministerstwo obrony krajowej robi przygotowania do organizowania landwery.—W Węgrzech tymczasem organizacja honwedów tak dalece zaszła, iż wszystkie oficerskie posady są już obsadzone.

Wybór prezesa w kortezach hiszpańskich wskazał wyraźnie przewagę w nich stronnictwa demokratyczno-monarchicznego. —Kiedy, jak wczoraj donosiliśmy, według jednych p. Olozaga dla tego nie został wybrany na prezesa kortezów, że sam sobie tego nie życzył, inni utrzymują, że powodem tego było to, iż większość w kortezach uważała go za zbyt umiarkowanego. Postanowienie Espartera, co do nieprzyjęcia mandatu deputowanego, i w ogóle żadnej godności, przypisują namowom jego pełnej ambicji, młodej żony, która nie chce aby ten sędziwy człowiek stracił co ze swego uroku, tak aby w chwili trudności i zawikłań, był jedynym człowiekiem, na którego skupiłaby się uwaga wszystkich.— Kortezy zajmą się najprzód sprawdzeniem wyborów, co zajmie dość czasu, a następnie kwestją powierzenia władzy wykonawczej, którą podniósł sam jenerał Serrano, składając w ręce kortezów, przy ich zagajeniu, władzę jaką dotąd piastował rząd tymczasowy.

Prawo co do kolei żelaznych wniesione przez rząd belgicki, a uchwalone przez tamtejszy parlament, przeciwko któremu tak powstały dzienniki półurzędowe francuzkie, zabrania koncesjonarjuszom kolei żelaznych ustępowania swych koncesij komu innemu bez zezwolenia rządu, stanowiąc zarazem, że w razie przekroczenia tego przepisu, rząd obejmie kolej żelazną i sam będzie ją eksploatował na rachunek koncesjonarjusza. W motywach tego prawa przedstawiano konieczność dla rządu dysponowania kolejami żelaznemi, mianowicie dla przewozu wojsk.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Madryt, *16 (4) lutego.* **Sfery parlamentarne skłonne są powierzyć pp. Serrano, Primowi i Topete utworzenie nowego gabinetu.**

Paryż, *16 (4) lutego. Public* **i** *La Patrie* **surowo ganią postawę Belgji w kwestji kolei żelaznych.**

Londyn, *16 (4) lutego.* **Parlament został zagajony przez komisję królewską. Mowa tronowa uwydatnia, że stosunki z zagranicą są stale jak najprzyjaźniejsze; sądzi, że mocarstwa są przejęte również szczerem życzeniem utrzymania pokoju jak królowa; wynurza radość, że wspólnie z innemi mocarstwami udało się zapobiedz zakłóceniu pokoju na Wschodzie, wyraża nadzieję rychłego załatwienia sporu w Ameryce i rychłego uspokojenia w Nowej Zelandji. Właściwa część mowy tronowej, zajmuje się sprawami wewnętrznemi.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Konstantynopol, 13 (1)lutego. Turquie* ogłasza proklamację nowego ministerstwa greckiego. W dokumencie tym powiedziano: Powstanie kandjockie zostało przytłumione na korzyść układów spowodowanych na skutek ultimatum tureckiego. Odrzucenie oświadczenia konferencji wywołałoby nieuniknioną wojnę. Ani nasza armja, ani nasza flota nie są gotowe do wojny. Narzucony nam teraz pokój nie obowiązuje Grecji na przyszłość. (*Wolffs T. B.*).

* *Ateny, 12 lutego (31 stycznia).* Ministerstwo zniosło gwardję narodową i postanowiło zmniejszyć znacznie liczbę wojsk. W kraju panuje zupełna spokojność. (*Corr. Hav.Bul.*)

* *Berlin, 15 (3) lutego.* Sesja tegoroczna rady związkowej otwartą została dziś przez kanclerza związkowego. Po dokonaniu wyborów do komisij handlu, dróg żelaznych, sprawiedliwości, rachunkowości, oraz porządku dziennego i przemysłu, prezydium złożyło projekta do praw w przedmiocie dodatku do budżetu wydatków na r. 1869, oraz zaprowadzenia przepisów o wekslach i kodeksu handlowego, jako praw związkowych, tudzież traktat pocztowy ze Szwecją, konwencję zawartą z Włochami w przedmiocie konsulatu jeneralnego w Meksyku i nareszcie projekt do prawa w przedmiocie rzemiosł. Wszystkie projekta odesłane zostały do właściwych komisij. (*Wolffs T. B.*)

* *Londyn, 15 (3) lutego.* Z Nowego Jorku donoszą pod datą 14-go lutego: Izba reprezentantów uchwaliła prawo, z mocy którego znoszą się wszystkie prawa poprzednie, które upoważniały do emisji bonów. Pozostaje dozwoloną nadal jedynie emisja bonów na zapomogi dla dróg żelaznych i dla konwersji kuponów na bony zapisane do księgi. Toż prawo zabrania sprzedaży potajemnej przez rząd bonów i złota.—Parostatek *Nellie Stevens* spłonął, przyczem 63 ludzi utraciło życie. (*Tamże*).

* *Nowy Jork, 13 (1) lutego.* Jenerał Grant otrzymał zawiadomienie, że wybór jego został zatwierdzony. Odpowiedział on, że na ministrów wybierze ludzi poświęconych zasadom oszczędności i zmniejszenia wydatków państwa, ale że nie ogłosi ich nazwisk nie zawiadomiwszy wprzód o tem senatu. (*Corr. Hav. Bul.*)

---

* (Jubileusz tysiącletni). 14 (26) lutego r. b. upłynie tysiąc lat od dnia zgonu św. Cyryla, pierwszego apostoła całego świata słowiańskiego. Wielu członków tutejszego towarzystwa ruskiego postanowiło uczcić ten ważny w życiu plemienia słowiańskiego dzień modlitwą w cerkwi i obiadem uroczystym w klubie ruskim. Bliższe szczegóły o urządzeniu tej uroczystości podane będą do wiadomości powszechnej. (*Warsz. Dniew.*)

* (Kurjerek miejski). Wczoraj po południu, w obec szczupłego grona słuchaczy, złożonego z redaktorów pism i artystów — zebranych w składzie fortepjanów Hermana i Grossmanna —ociemniały wirtuoz, p. Vajlati popisywał się z grą na mandolinie i gitarze o jednej strunie, przy akompanjamencie fortepjanu. P. Vajlati nie dotyka strun palcami prawej ręki, lecz dobywa z nich dźwięki za pomocą małego, gładko ostruganego drewienka, którym żwawo i umiejętnie porusza struny... Rozumie się, że lewa ręka, wyrobiona i silna, główną jest wspólniczką tej oryginalnej egzekucji. Słuchając gry ociemniałego artysty zblizka, ucho razi się zbyt wydatnemi odgłosami drewienka, zdaleka jednak wada ta słabnie, niekiedy zaś niknie prawie,a mandolina wtedy zamienia się w skrzypce prawie... Co najdziwniejsza, że pomiędzy dźwiękami wydobywanemi przez artystę z mandoliny o siedmiu strunach, i z gitary o jednej tylko, mała zachodzi różnica i zdaje się, że to tak umiejętne wzbogacenie i użycie jednej tylko struny, stanowi główny efekt gry p. Vajlati, który nad zdobyciem go nie mało pracować musiał!

— P. Władysław Górski skrzypek i p. Grzywiński basista, obadwaj byli uczniowie tutejszego instytutu muzycznego, dawali w dniu 11-m b. m. koncert w Poznaniu, na którym tłumnie zebrana publiczność przyjmowała ich z szczerym zapałem.

— Dowiadujemy się z gazety „Parowoz," że tegoroczny jarmark w Kijowie odznacza się bezprzykładnem prawie dotąd, nagromadzeniem rozmaitych towarów. Przybędzie tam wkrótce, wracając z Moskwy, sławny gitarzysta Marek Sokołowski, a obecnie już śpiewa tam w koncertach, z wielkiem powodzeniem sławny niegdyś tenor opery petersburgskiej p. Komisarzewski.

— Znani tu z kwartetów swoich, bracia Müllerowie, dawali niedawno koncerta w Meklemburgu — obecnie zaś znajdują się już w Szwajcarji.

— Koncert p. Dulęby, ma się odbyć d. 3-go marca w resursie obywatelskiej.

— Skowronki nie tylko w polach lecz i w ogrodach podrogatkowych już się ukazały. Miałażby już zbliżać się wiosna? Czemuż nie? Wszakże już po targach tutejszych sprzedają szczaw świeży.

* (Taksa lekarska). Sprawa pomiędzy lekarzem R. a obywatelem W., o której w *Kron. sądowej* podaliśmy sprawozdanie, zasługuje na szczególną uwagę. Raz uznana za zasadę ustanowiona przez władzę taksa na czynności lekarskie, będzie wskazówką dla stron obu, w załatwieniu rachunków między lekarzami a temi, którzy potrzebują ich pomocy. Ci ostatni, będą wiedzieli ile się lekarzowi istotnie należy za jego czynności; dla lekarza taksa stanowić będzie gwarancję, że trud jego i starania będą należycie nagrodzone tam przynajmniej, gdzie to może i powinno mieć miejsce. Taksa, oszczędzi lekarzowi przykrości upominania się o honorarjum z góry, przed wykonaniem operacji lub pośpieszeniem z pomocą, co byłoby poniekąd usprawiedliwionem, gdyby wynagrodzenie podobnych czynności zależało jedynie od złej lub dobrej woli pacjenta lub osób go otaczających. Lekarz uczciwy, nieodmawia pomocy nikomu i nigdy; śpieszy on na wezwanie, nie pytając się czy i jak za to będzie nagrodzony. Bardzo często, w obecnych zwłaszcza czasach, obowiązek ludzkości nakazuje mu wymówić się od przyjęcia honorarjum, które mu ofiarują ludzie

---

Tak—jestem rosądnym teraz—a raczej pragnę zostać bogatym natychmiast... O! nie będziesz pan już potrzebował namawiać mnie i przekonywać—sam teraz będę nalegał na pana, ażebyś jak najprędzej dopełnił obietnic swoich. Za nic w świecie nie chcę raz jeszcze znajdować się w położeniu tak poniżającem jak to w którem byłem przed chwilą.

— Ba! gniew cię unosi, mój drogi.

— Być może—lecz gniew przeminie a moje chęci zostaną już te same na zawsze!

Teraz—gdy Paweł nalegać nań zaczął, rajfur uznał potrzebnem powściągać jego zapał—ozwał się więc po chwili.

— Nie przedsiębierz nic zbyt pośpiesznie, bez głębokiego zastanowienia, — dziś, jesteś jeszcze panem twoich czynności—jutro, jeżeli powtórzysz mi twoje postanowienie, musisz wyrzec się własnej woli—zupełnie!

— Nie zawaham się ani na chwilę!

Rajfur zwyciężył wreszcie.

— Dobrze więc, rzekł zimno. Jutro doktór Hortebize przedstawi cię panu Martin Rigal, ojcu Flawji a, w ośm dni po ślubie ofiaruję ci mitrę książęcą.

(*d. c. n.*).

istotnie ubodzy, a gotowi oddać grosz ostatni, aby ratować drogich swemu sercu. Lekarz, który się upomina o wynagrodzenie u biedaka, naraża na szwank swoje dobre imię, tak każdemu, a zwłaszcza lekarzowi potrzebne. Ale również popełnia błąd nie do darowania, jeżeli pozwala eksploatować pracę swoją i naukę tym, którzy nie mają do tego najmniejszego prawa; jeżeli wiedziony fałszywym wstydem nie upomina się, choćby nawet na drodze prawnej, o to, co mu się prawnie należy, bo to chleb jego i jego rodziny, a tego bezkarnie marnować nie wolno. Tam, gdzie wymagania są umiarkowane, zredukowane do tego co jest koniecznie potrzebnem, należność podług taksy przedstawiać będzie dosyć skromną cyfrę. Przeciwnie tam, gdzie chory zamożny żąda, aby lekarz dnie i noce trawił przy jego łożu, aby pełnił rozmaite czynności, należność ta wzrośnie znakomicie, i inaczej być niemoże. Uregulowanie tego rodzaju stosunków jest rzeczą bardzo ważną i pod tym względem sprawa o której mowa zwraca na siebie szczególną uwagę.

* (Desiderata). *Art. nadesł.* Kiedy w rozmaitych kierunkach m. Warszawy widzimy przybywające chodniki asfaltowe, jakże by było pożądanem, aby między Marszałkowską a Sosnową na ulicy Złotej, oraz od tejże ulicą Wielką do kościoła Wszystkich Świętych, chodnik asfaltowy był zrobionym. Tysiące osób udających się codziennie z tej części miasta do kościoła i na targ na Grzybów, błogosławić będzie rękę, która ich ocali od codziennego cierpienia, jakie spiczasty bruk zadaje, który na tych ulicach jest najnieznośniejszym. *M.* (Zdaje się, iż przedtem pożądanem by było, zaopatrzyć w chodniki asfaltowe ulice głównej komunikacji, jak na przykład ulicę Długą po stronie gdzie jest urząd cyrkułu policji wykonawczej, kąpiele parowe i t. d. *Przyp. Red.*)

* (Wiadomości gospodarskie. — Ceny zboża.—Ruch fabryczny). Podług korespondencji z okolic Zgierza (pow. łodziński, gub. petrokowska) z m. stycznia r. b. do *Gaz. Warsz.*, z powodu miernych bardzo urodzajów, wielką napotykają tam w roku bieżącym łatwość w otrzymaniu służących dworskich. Właściciel mieszkania i ogrodu, chętnie trzyma się służby przez lat kilka, widząc, że tym sposobem do coraz większej przychodzić będzie zamożności. — Gorzelnie w roku bieżącym nie wielki przynoszą zysk, z powodu niskiej ceny okowity, która kop. 75 za garniec lub mało więcej się płaci.—Kartofli urodzaj tak wielki, że trudno je zużytkować, odstawiono znaczne partje tego produktu z pod Petrokowa aż w okolice Zgierza, po kop. 50 za korzec. Za korzec pszenicy stosownie do gatunku płacą cokolwiek wyżej 6 rs., żyta rs. 4 k. 65; owsa, o brak którego także były obawy, dowożą na targi dość obficie i płacą za korzec rs. 2 k. 70. Stosownie do jego wartości jest to dość znaczna cena, lecz bywały czasy gdzie płacono do siewu korzec po rs. 5. — Ruch fabryczny zaczyna się ożywiać, co należy zaliczyć do objawów wielce pocieszających. Pomiędzy innemi, puszczono w ruch znaczną fabrykę (przędzalnię) p. Gayera i spółki.

* Z Kielc pod 26 stycznia donoszą nam: Dano tu przedstawienie amatorskie, na którem odegrana została sztuka p. t. Доходное мѣсто („Korzystna posada") na korzyść szpitala miejscowego. Teatr był zapełniony; amatorowie grali bardzo dobrze. Do powodzenia wiele przyczynił się p. Rz. naczelnik akcyzy, jako reżyser i znakomite ucharakteryzowanie przy pomocy p. Cybulskiego, artysty dramatycznego, umyślnie z Petrokowa przez amatorów zaproszonego.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, za wałem miejskim na przedmieściu Pradze, dostrzeżony został bez życia Walenty Trombczyński, domisjonowany junkier, lat 30 wieku, znany z próżniactwa i pijaństwa. O wypadku tym, dla wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie. — W domu pod Nr. 248/9, Ignacy Wyczełkowski, pisarz u obrońcy sądowego, Karwowskiego, pracujący, zapalając lampę rozlał naftę, skutkiem czego, poparzył sobie twarz, szyję i ręce, lecz nieszkodliwie; oprócz tego niektóre papiery, weksel na rs. 25 i dywan uległy spaleniu. Wyczełkowski pozostaje na kuracji w swojem mieszkaniu. — W domu pod Nr. 955, Antoni Markuszewski, służący, lat 40 wieku, wypadkowym sposobem spadł ze schodów i złamał lewą nogę. Chory odesłany na kurację do szpitala św. Ducha. — W miesiącu styczniu r. b., pewien starozakonny, zatrzymany przez policję, jako podejrzany o udział w dosyć często wydarzających się kradzieżach puszek z pieniędzmi w bóżnicach, zwierzył się przed jednym z towarzyszów aresztu, że jako doświadczony w rzemiośle złodziejskim, mógłby przypuścić go do udziału w korzystnej dla nich kradzieży, którą podjęła się wskazać i ułatwić pewna żydówka również z kradzieży znana. W tym celu, rzeczona żydówka, po uwolnieniu z aresztu obu powyższych wspólników, zapoznała z dwoma jeszcze innymi, z których jeden miał drzwi zewnętrzne wskazanego mieszkania żelazem wyłamać, a drugi wytrychami wewnętrzne zamki pootwierać. Jeden z wspólników, widząc ryzykowność przedsięwzięcia z obawy dla siebie złych skutków, uprzedził o zamyśle wydział śledczy, który w miejscu przyległem wskazanemu mieszkaniu, urządził obserwację ze swych dozorców, dawszy jednocześnie znać o wszystkiem zagrożonemu kradzieżą właścicielowi mieszkania, celem ujęcia sprawców na gorącym uczynku. Trzy dni złoczyńcy nie mieli sposobności wykonania swego zamiaru, napotykając zawsze jakąś nieprzewidzianą przeszkodę; dopiero w d. 13 (25) stycznia r. b., pomiędzy godziną 5 i 6 wieczorem, przystąpili do dzieła. Najprzód, wyż wspomniona żydówka, będąca prawie główną sprężyną przedsięwzięcia, zastukała do drzwi, dla przekonania się, czy niema nikogo, poczem jeden ze sprawców, sztabą żelazną wyłamał te drzwi, a inni otworzyli również gwałtownym sposobem drzwi z przedpokoju i kantorek. Natenczas ukryci dozorcy wyskakują i chwytają wszystkich na uczynku. Jeden z złoczyńców uzbrojony małym nożykiem, rzucił się na dozorcę, lecz oprócz lekkiego zadraśnięcia ręki, większej krzywdy mu nie wyrządził. Winowajcy, po wyprowadzeniu pierwiastkowego śledztwa przez policję, oddani zostali w ręce sprawiedliwości.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs.	1	kop.	10	*dziś* rs.	1	kop.	10.
Za frank	„	—	„	29	„	—	„	29.
Za złoty reń	„	—	„	61	„	—	„	61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Adres wiernopoddańczy). Jenerał-gubernator moskiewski, jenerał-adjutant książę Dołgorukow, miał szczęście złożyć Najjaśniejszemu Panu, 30 stycznia (11 lutego) r. b., adres wiernopoddańczy od szlachty guberni moskiewskiej, następującej osnowy:

„Najmiłościwszy Monarcho!

„Zgromadziwszy się obecnie zwykłym trybem, szlachta moskiewska uważa za święty obowiązek wynurzyć przed Waszą Cesarską Mością te uczucia pełnej czci wdzięczności, jakie budzą w niej, Najjaśniejszy Panie, mądre plany Wasze dla dobra drogiej ojczyzny. Wszechstronne odrodzenie Rosji we wszystkich jej częściach i we wszystkich warstwach bytu społecznego, utrwalenie jedności państwa, zgodnie z niezaprzeczonemi prawami rozwoju historycznego, wzmocnienie życia narodowego na regularnych zasadach społecznych, pozostaną na wieki trwałym pomnikiem Monarszej opieki Waszej Cesarskiej Mości i miłości dla Waszego ludu. Przez odwieczną służbę krajowi ruskiemu, szlachta uzyskała rozległe prawa i przywileje, i używała je dla dobra powszechnego, pod opieką tronu Cesarskiego. Nadszedł obecnie nowy okres naszego życia historycznego, i z nową radością, ze spotęgowanem współczuciem gorącem dla losów drogiej ojczyzny, staliśmy się wykonawcami Waszej Monarszej woli, otwierającej szlachcie, narówni z innemi stanami państwa, nowe pole dla samodzielności społecznej. Szlachta zanosi gorące modły do tronu Najwyższego, ażeby Bóg wzmocnił Was, Najdostojniejszy Monarcho, wśród wielce trudnego zadania Waszego, ażeby dopomógł On Wam ukończyć bez przeszkody wielkie dzieło wszechstronnego doskonalenia, wskazanego przez Waszą Monarszą wolę." (*Praw. Wiest.*)

* (Książę Dondukow-Korsakow). Gazeta *Kijewlanin* donosi, że nowo mianowany jenerał-gubernator kraju południowo-zachodniego, książę A. M. Dondukow-Korsakow, spodziewany jest w Kijowie w lutym.

* (Z guberni bakińskiej). W powiecie drzewatskim, odesłano z miasteczka Saljany, 23 listopada, do więzienia lenkorańskiego, czterech poddanych perskich szachsewańców, ujętych w chwili gdy rabowali mieszkańców saljanskich; eskortowani oni byli przez urjadnika i 9-u jeźdźców ze straży ziemskiej; oddział szachsewańców, poddanych perskich, złożony z 60-ciu jeźdźców uzbrojonych, stakował eskortę. odebrał przestępców i zabrał ich z sobą zagranicę. (*Praw. Wiest.*)

* Kraków, 14 lutego. (*Korespondencja Warsz. Dniew.*) Odkąd tutejszemu *Czasowi*, wymknęły się, w jednym z artykułów wstępnych, słowa prawdy co do polskich wychodźców (o czem w swoim czasie wspomnieliśmy), w galicyjsko-polskiej prasie powstały ciekawe rekryminacje. Zaślepiona *Gazeta Narodowa*, uznając emigrację polską za nietykalną świętość, uważała za świętokradztwo, słuszny zarzut zrobiony przez *Czas* tym panom, którzy wyszalawszy się w imię ojczyzny, uważają się za jakichsiś wysłużonych emerytów i oddając się zupełnej bezczynności, roszczą sobie prawo do życia z cudzej pracy. Żeby dobić swego przeciwnika, *Gazeta Narodowa* ogłosiła nawet *Czas* za dziennik anti-patrjotyczny. Nie grzeszy on brakiem polskiego patrjotyzmu, lecz w sporze o emigracji,—trzeba przyznać mu słuszność,—obstaje stale przy swojem. W istocie emigracja powróciwszy z ucieczki do swych penatów, lub przybłąkawszy się do nas z waszej prowincji od czasów powstania, stanowi rzeczywistą plagę w Galicji. Kto był w lesie ubrany w obszytą sznurami świtę kosyniera, albo po prostu wałęsał się z kijem podróżnym po świecie, ten przyszedłszy do Galicji pozostaje przy swych atrybutach na całe życie. Ci panowie już nie chcą należeć do liczby zwykłych obywateli, lecz uważają swą emigrantkę, za jakąś ważną, uprzywilejowaną godność. Do pracy mają wstręt w takim stopniu, że prawie wszyscy przekładają żebrać jałmużnę. Ten to proletarjat, nietykalny, według pojęć *Gazety Narodowej*, bezczynny i do niczego nie zdatny, uciska ciężkim brzemieniem nasz kraj, tembardziej, że wałęsa się po drogach tutejszych całemi chmarami. Jest tu kilka dobrze uorganizowanych towarzystw wzajemnej pomocy dla swoich członków, lecz ponieważ wstąpienie do tych towarzystw obowiązuje do wniesienia pewnej części umiejętności lub pracy, to naszych eks-emigrantów trudno do nich wciągnąć.—Najlepszem z tych towarzystw, jest stowarzyszenie wzajemnej pomocy rzemieślników, które doskonale prowadzi swe interesa, i pomimo tego, że powstało dopiero przed rokiem, liczy już 360 członków. Stowarzyszenie to, mające na celu udzielanie pożyczek zubożałym rzemieślnikom, pomaganie im w chorobach, a nawet grzebanie swoim kosztem zmarłych w ubóstwie swych członków, oparło się nie na stałym kapitale, lecz na drobnych pieniężnych składkach; z tem wszystkiem posiada już kapitał 3,236 złr., chociaż wydało w roku zeszłym 741 złr. i zapłaciło długu 450 złr.—W tych dniach hr. Agenor Gołuchowski wyjechał do Wiednia, a chociaż wycieczka ta nie może mieć żadnego rządowego znaczenia, jednak w czerwonych kółkach polskich powstały nadzieje, że powróci znów, jako namiestnik Galicji. Niezawodnie, przy braku w wyższym rządzie stale wyrobionego systemu, wszystko może się zdarzyć, lecz mamy nadzieję, że dla dobra Rusi, marzenia polskie nie urzeczywistnią się. Dość już tych poniżeń, jakich doznała Ruś galicyjska przy dwukrotnem panowaniu Gołuchowszczyzny. *Z.*

* Z Paryża, 3-go lutego. (*Korespondencja Dziennika Warszawskiego. Spóźniona*). Knowania orleańskie trwają w dalszym ciągu we Francji i w Hiszpanji. Henryk de Bourbon, książę Sewilli wyjawia te knowania w liście do dzienników, w którym powiada między innemi: „Szlachetniej byłoby, ażeby orleaniści hiszpańscy, zamiast posługiwania się księciem Montpensier, zdjęli maskę, wypowiedzieli wojnę cesarzowi i przyszli do Francji dla wywołania pronuncjamenta! Na cóż się przyda zdrada?.." Na kilka miesięcy przed pronuncjamentem kadykskim, królowa Izabella nabyła przekonanie o porozumieniu pomiędzy księciem Montpensier i jenerałami wikalwarystowskimi. — Zaczęły tu wychodzić dwa nowe dzienniki: *Le Peuple*, którego redaktorem naczelnym jest p. Klemens Duvernois, były spółpracownik p. E. de Girardin'a, i *National*, redagowany przez byłych redaktorów *Siècle'a*. Oba te dzienniki mają taki sam format jak i wszystkie wielkie dzienniki francuzkie, opłacają po 5 centymów za stempel i *sprzedawane są tylko po 5 centymów za numer*. Rząd daje subwencję roczną w wysokości 900,000 franków dla każdego z tych dwóch dzienników. Taka przynajmniej obiega pogłoska, nie podobna bowiem przypuścić, ażeby numer dziennika, kosztujący 11 centymów, mógł być sprzedawany po 5 centymów. Oba nowe dzienniki mają wszcząć walkę z gazetami opozycyjnemi. Z liczby innych dzienników, *Public*, *Etendard*, *Pays* i *Patrie* otrzymują także, jak powiadają, subwencje, inaczej bowiem dzienniki te upadłyby dla braku czytelników, gdyż obwieszczenia nie wystarczyłyby na podtrzymanie ich.—W Nancy miało miejsce wydarzenie wielkiej doniosłości. Pewna młoda dziewczyna oskarżona była przez sędziego śledczego o zamordowanie własnego dziecka; dziewczyna ta przyznała się do zbrodni i wyjawiła ten jeszcze szczegół oburzający, że oddała swe dziecko na pożarcie wieprzom. Sąd przysięgłych uniewinnił ją, lecz prokurator cesarski zaskarżył ją przed sądem policji poprawczej o zabójstwo popełnione przez brak roztropności, i sąd ten skazał ją na 6 miesięcy więzienia. Wkrótce atoli po osadzeniu jej w więzieniu, mianowicie we *dwa miesiące* po mniemanej zbrodni, za jaką została skazaną, dziewczyna ta powiła dziecko. Nie ulega przeto wątpliwości, że przyznała się ona do zbrodni, której nie popełniła, bądź w przystępie pomięszania zmysłów, bądź też ze strachu i pod naciskiem sędziego śledczego. Sąd skasował wyrok i uwolnił tę dziewczynę z więzienia; lecz nie pocie-

szył jej i nie zrehabilitował nawet, albowiem w decycji sądowej powiedziano, że „powicie dziecka przez dziewczynę Bernard nie wyłącza w sposób stanowczy możności wydania na świat innego dziecka na dwa miesiące przedtem". – Znakomity kompozytor Auber skończył obecnie 87 lat wieku. W zeszły wtorek obchodził on, otoczony kwiatami, tę rocznicę w gronie przyjaciół i pięknych dam. Nigdy jeszcze nie czuł on w sobie tyle sił młodzieńczych i tyle zdrowia. Przy obiedzie panowała wielka wesołość. Podczas deseru, jakiś niezręczny spółbiesiadnik rzekł do p. Aubera: W każdym razie, kochany maestro, nie jest to rzecz przyjemna zestarzeć się. — Bezwątpienia, odpowiedział znakomity kompozytor, masz pan po tysiąc kroć razy słuszność, lecz dotąd nie wynaleziono żadnego innego środka do przedłużenia życia.

* Gdańsk, 13 lutego. (*Korespondencja handlowa Dziennika Warszawskiego*). Pogoda piękna i łagodna, wiatr północno-zachodni.—W Anglji targi zbożowe bardzo spokojne i dowozy krajowe słabe. Pszenica angielska podrzędniejszych gatunków, była nieco tańszą jak w końcu zeszłego tygodnia, lecz ceny ziarna wyborowego utrzymały się bez zmiany. Towar zagraniczny przy wielkich dowozach z Ameryki, w ogóle trudny miał odbyt, dopiero w ostatnich dniach pszenica jasna więcej była żądaną. Jęczmień i groch o 1 szyl. tańsze jak w zeszłym tygodniu.—We Francji pokup pszenicy mały, a lubo sprzedający swe żądania stopniowo o 60 cent, 1 fr. na 120 kilog. zniżyli, to przecież tranzakcje nie były liczniejsze. Żyto o 20 cent. na 115 kilog. tańsze. Ceny owsa dobrze się utrzymały.—Na naszym placu tranzakciom zbywało na ożywieniu i jedynie z powodu słabych dowozów ceny pszenicy wyborowej wysoko-pstrej i białej podniosły się stopniowo o 7½—10 guld. na łaszcie. Towar średni i podrzędny po większej części zaniedbany zaledwo osiągał ceny zeszłotygodniowe, dziś jednakże dobre i średnie gatunki ładniejszej miały odbyt. Żyto o 3—4 guld. na łaszcie droższe. Jęczmień bez zmiany. Ceny grochu nieco osłabły. Koniczyna cokolwiek więcej żądana. W przeciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 700, żyta 100, jęczmienia 100, owsa 20, grochu 100, wyki 10, koniczyny 500 cent. Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy białej funt. 241—250 złp. 43 do złp. 49 gr. 23; pszenicy wysoko pstrej funt. 243—254 złp. 47 gr. 3 do złp. 48 gr. 26; pszenicy jasno pstrej funt. 245—252 złp. 45 gr. 10 do złp. 46 gr. 20; pszenicy ordynarnej funt. 233—250 złp. 39 gr. 3 do złp. 43 gr. 16; żyta funt. 231—245, złp. 31 gr. 27 do złp. 33 gr. 2; jęczmienia złp. 29 gr. 10 do złp. 32; owsa złp. 19 do złp. 20 gr. 10; grochu złp. 34 gr. 10 do złp. 36 gr. 6; koniczyna czer. 12⅓—13⅓ tal., biała 16—18⅓ tal., za cent. cel. Kursa zamian: Amsterdam 142, Hamburg 151⅜, Londyn 6.23⅛, Warszawa 83⅞. *Aleksander Makowski i S-ka.*

Wypadki w Hiszpanji.

* W przedmiocie trzymania się marszałka Espartero zdala od kortezów, korespondent madrycki *Constitutionnela* wdaje się w obszerne rozumowania, które dadzą się streścić w ten sposób, że marszałek, z porady swojej małżonki, damy młodej i bardzo ambitnej, trzyma się konsekwentnie po za obrębem ruchu stronniczego w Madrycie, azeby pozostać „mężem niezbędnym dla kraju" i wystąpić dopiero w chwili, kiedy stronnictwa zmuszone będą przez swą niemoc do przejścia na drogę pojednania. Odpowiedzialność za prawdę tej wiadomości pozostawić należy naturalnie wyż wspomnionemu korespondentowi.—O porządku, w jakim kortezy wywiązywać się będą ze swego zadania, dotychczasowe wiadomości z Madrytu nie podają żadnych bliższych szczegółów i napomykają jedynie, że kortezy rozpoczną swą działalność od sprawdzania wyborów. Następnie przystąpią one zapewne bezpośrednio do roztrząsania kwestji przyszłej formy rządu i składu władzy wykonawczej do chwili obsadzenia tronu, albowiem marszałek Serrano oświadczył w swej mowie, mianej przy otwarciu posiedzeń kortezów, że rząd tymczasowy składa w ręce tych ostatnich swe pełnomocnictwa, przez co dał podnietę do jak najrychlejszego rozstrzygnięcia tej kwestji. (*Nordd. A. Z.*).

* Wybór prezesa do kortezów hiszpańskich jest obecnie przedmiotem różnych uwag politycznych. Usiłują na różny sposób wytłómaczyć sobie tę manifestację zgromadzenia. Przypominają sobie, że p. Rivero był najczynniejszym pomocnikiem jenerała Prima w pośród burz, jakie rząd tymczasowy przechodził i zażegnał. Wspominają o dawnym programie progresistowskim, przychylnym unji iberyjskiej. Zwracają uwagę na krótki pobyt p. Olozagi w Madrycie i wycieczkę tego dyplomaty do Vico, położonego nad granicą Portugalji. A ponieważ wyobraźnia ludzka potrafi tworzyć różne warjacje na jeden i ten sam temat, sądzą więc, że niedawne *pronunciamenta* w Lizbonie odbyły się na korzyść zjednoczenia Portugalji z Hiszpanją. Samo niepewne nawet położenie monarchji portugalskiej przyczynia się do kombinowania podobnego planu. W każdym razie don Pedro ma obecnie najwięcej szans za sobą. (*La Fr.*)

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Projekta reform.—Kwestja galicyjska. —Landwera.—Honwedy.—Kongres w Temeswarze). *Wiedeń, 13 lutego.* Wszystkie dzienniki stolicy tutejszej wynurzyły już swe zdania co do ministerjalnych projektów reform, mianowicie co do zamierzonej reformy trybu wyborów do rady państwa i co do zwiększenia liczby członków tejże rady. Wszystkie pisma są zadowolone z tych projektów, z wyjątkiem samej tylko *Wehrzeitung*, która nie może zrozumieć tej tak raptem obudzonej gorliwości w zaprowadzaniu reform, i która oświadczyła się już kilka dni temu bardzo nieprzychylnie w przedmiocie innowacji, zależącej na zaprowadzeniu posady jenerał-inspektora jazdy. Mniejsza atoli jednozgodność niż w prasie, panuje w samem ministerstwie co do szczegółów reform pomienionych; głównie zaś co do liczby nowych krzeseł w izbie deputowanych panuje wielka różnica w zdaniach. Minister Dr. Berger, który uchodzi powszechnie za właściwego twórcę zamierzonych reform, proponuje podwojenie teraźniejszej liczby deputowanych, podczas gdy Dr. Giskra, minister spraw wewnętrznych, przemawia za zwiększeniem tej liczby tylko o połowę; pierwszy przeto z tych ministrów życzy sobie, ażeby liczba deputowanych wynosiła na przyszłość 406, drugi zaś proponuje, ażeby liczba deputowanych oznaczoną została na 303. Propozycja Dra Bergera jest bardzo dobrze widzianą przez sfery liberalne, które żywią przekonanie, że przy znaczniejszej liczbie członków izby deputowanych, można będzie z większą łatwością zaprowadzić zwyczaj parlamentarny, podług którego, w razie zmiany w ministerstwie, wybrani być mogą z pomiędzy większości izby nietylko ministrowie, lecz także wszyscy urzędnicy polityczni (jak ich nazywają w Anglji). Lecz ta właśnie perspektywa odstręcza stronnictwo przeciwne od propozycji Dra Berga, osoby zaś zwykle dobrze poinformowane żywią przekonanie, że propozycja Dra Giskry weźmie górę. W takim razie izba deputowanych składałaby się z 303 członków, mianowicie ze 140-u blizko z narodowości niemieckiej, z tyluż prawie słowian rozmaitych plemion, podczas gdy na resztę złożyliby się włosi z Tyrolu południowego, Dalmacji i Istrji, rumuni z Bukowiny i t. d.—Powiadają powszechnie, że rezolucja sejmu galicyjskiego roztrząsaną będzie we wtorek lub we środę na walnem posiedzeniu izby deputowanych; rozprawy toczyć się będą nad tem mianowicie, czy izba ma wezwać komisję konstytucyjną do złożenia sprawozdania co do pomienionej rezolucji i do postawienia w tym względzie wniosków. Co do odpowiedzi twierdzącej na tę kwestję, większość głosów izby jest już zapewniona, i nawet zyskane zostały niektóre frakcje dla dania poparcia żądaniom galicyjsikm, a przynajmniej pewnej ich części. Przedewszystkiem głosować będą na korzyść tych żądań słoweńcy, jako naturalni reprezentanci idei federalistycznych; stronnictwo radykalne niemieckie okazuje się także skłonnem do przemawiania na korzyść pewnej części pomienionych żądań, i wreszcie klerykalni z Tyrolu dali do zrozumienia, że nie będą stronić od popierania tychże żądań, pod warunkiem atoli, że deputowani galicyjscy dopomogą im do uzyskania dla Tyrolu takiegoż stanowiska, jakie ma się stać udziałem Galicji. Pomienione trzy frakcje tworzą, w połączeniu z deputowanymi galicyjskimi, dość liczny kontyngens, i tam, gdzie przyłączą się do nich bezwarunkowi stronnicy rządu, powodzenie jest w każdym razie zapewnione. Że zaś ministerstwo zachowywać będzie względem rezolucji sejmu galicyjskiego postawę nie zupełnie oporną, okazuje się ztąd, że kilka dni temu hr. Gołuchowski, który był jak wiadomo namiestnikiem Galicji w chwili uchwalenia przez sejm pomienionej rezolucji, powołany tu został przez telegraf, ażeby przy roztrząsaniu kwestji galicyjskiej poprzeć rząd swą radą doświadczoną.—Gorliwość, zjaką izba deputowanych zaprząta się od niejakiego czasu kwestjami dotyczącemi narodowości i wyznań, spowodowała, że zaniedbany został nie mniej ważny przedmiot, mianowicie reforma armji. Komisja, której powierzone zostało roztrząśnięcie prawa o landwerze, odbyła, od chwili otwarcia na nowo sesji, tylko trzy posiedzenia, i możnaby nawet wątpić, ażeby ten trzeci rozdział prawa o organizacji armji został załatwiony podczas teraźniejszej jeszcze sesji, gdyby nie ta okoliczność, że nadzwyczajna czynność, jaka panuje w ministerstwach wojny i obrony krajowej, gdzie przedsiębrane są wszelkie roboty wstępne do organizacji landwery, daje do mniemania, że sfery te liczą z pewnością na to, iż strona czysto-prawodawcza tej kwestji załatwioną zostanie tej jeszcze wiosny.—W Węgrzech organizacja honwedów zrobiła już takie postępy, że obsadzona została większa część posad oficerskich. Liczba zgłaszających się do bataljonów honwedów jest nader znaczna, albowiem bardzo wielu starych honwedów z lat 1848—49, zachęconych pełnemi zapału wezwaniami swych dawnych jenerałów i pułkowników, życzy sobie zaciągnąć się do nowej landwery węgierskiej, pomimo iż przeszli oni oddawna po za zakres wieku przepisanego dla landwerzystów.—Kongres narodowy, który odbył się niedawno w Temeswarze, traktowany jest przez większe pisma węgierskie jako farsa, której nie należy przypisywać pod żadnym względem doniosłości politycznej. Podług pism pomienionych, członkami tego kongresu byli prawie wyłącznie rumuni z Banatu, po większej części nawet z najbliższych okolic Temeswaru, i nawet wśród tych okoliczności, liczba dyssydentów wynosiła tylko nie spełna 150; nie było to więc zgromadzenie upoważnione do przemawiania w imieniu wszystkich ludów niemadjarskich w Węgrzech i Siedmiogrodzie. (*Nordd. A. Z.*)

* (Rozruchy). W mieście węgierskiem Duna-Szeks, w okręgu wyborczym mohaczskim, przyszło do krwawej bójki. Sześć osób zostało ciężko ranionych. O wydarzeniu tem opowiadają co następuje: Kandydat opozycji chciał zatknąć swój sztandar na ratuszu, lecz nie pozwolono mu na to. Scena ta ściągnęła znaczną część ludności. Notarjusz dał pandurom rozkaz rozpędzenia tłumu ludu, co też uskutecznionem zostało niezwłocznie z użyciem broni. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wybór hr. Clam-Martinitza). Do gazety chorwackiej *Narodni Nowiny* piszą z Pragi pod datą 8-go lutego: „Reprezentacja okręgowa w Nowostraszycach wybrała znowu hr. Clam Martinitza na swego przewodniczącego. Hrabia odmówił tego zaszczytu i nadesłał z Rzymu następujący telegram adresowany do wyż wspomnionej reprezentacji: „Będę zawsze gotów poświęcić całą moją działalność memu okręgowi; lecz ponieważ wiadomo, że rząd odmawia stale przedstawienia mego wyboru do zatwierdzenia jego cesarskiej mości, przeto dla pożytku waszego okręgu, proszę was wybrać innego przewodniczącego. Dziękuje wam za wasze zaufanie i proszę zachować je do czasów pomyślniejszych".

* (Sprawy galicyjskie). W N-e 9 lwowskiego *Słowa*, zamieszczona jest ciekawa korespondencja z nad brzegów Prutu, o pierwszem zebraniu się ruskiej bukowińskiej biesiedy. Korespondent pisze pomiędzy innemi: „Po długich wiekach politycznej i narodowej zmartwiałości południowej Rusi, każdy patrjota mocno się ucieszy, kiedy usłyszy że nietylko galicyjska, węgierska i chołmska, lecz nakoniec i nasza bukowińska Ruś, zbudziła się z niewolniczego snu, okazawszy oznaki życia. Były ważne przyczyny dla czego nie przebudziła się wraz z Rusią galicyjską i węgierską w pamiętnym 1848 r., i w takim niemym stanie doczekała się 1869 r., który będzie dla niej ważną historyczną epoką. Lud w tym kraju tak samo jest prawdziwie rusiński jak w Galicji i przytem prawosławny, lecz nie miał kierowników, a nie miał ich dla tego, że byliśmy zacofani pod względem oświaty, która puściła we Lwowie i Wiedniu silne korzenie pomiędzy duchowieństwem galicyjskiem, wraz z rewindykacją Galicji. My zaś pomimo ogromnych środków do oświaty, nie mieliśmy ludzi, którzy umieliby skorzystać z właściwych środków do jej rozwoju. Do samego wstąpienia na tron arcybiskupi najprzewielebniejszego Eugenjusza, nie mieliśmy ani jednej pięknej cerkwi, lecz same tylko nędzne drewniane w Czerniowcach; wychowanie duchowieństwa pod każdym względem było niżej wszelkiej krytyki; szkoły elementarne uważane były za niepotrzebne, a taka ostateczna obojętność na chwałę Boską, brak ukształcenia w wyższych i średnich warstwach społeczeństwa, i ciemnota masy stanu wiejskiego, były owocem naszego ostatecznego zaniedbania, szlachta zaś nasza, podobnie do waszej, odstrychnąwszy się od ludu, poszła służyć obcom bohom. Lecz miłosierny Bóg, który dał galicyjskiej Rusi takich mężów jak Śniegórski, Zubrycki, Jachimowicz, Kuziemski, Łotocki, Pietruszewicz, Malinowski, Kulczycki, Ławrowski, Diedicki, a węgierskiej Rusi Adolfa Dobriańskiego i innych nieustraszonych i niezachwianych zapaśników, spojrzał i na nas, i w sercach niewielu, lecz silnej wiary mężów zapalił ogień miłości do ich rusińskiego ludu, i Bukowina nasza na ich wezwanie odezwała się do całego ruskiego świata: „żyję i ja, nie martw się o mnie ruski narodzie, nie płacz mnie ruska matko!" Trzej nasi pracownicy: Bazyli Prodan, Teoktyst Dron i dr Lucjan Sachnowicz, spełnili u nas rzeczy takiej wagi dla nas, jak u was na Rusi galicyjskiej, wasi wsławieni pier-

wsi wskrzesiciele życia narodowego. Owocem tego stanowczego zjawiska była nasza czerniowiecka ruska biesieda, która odbyła pierwsze swe posiedzenie 14 stycznia n. s. W hotelu zgromadzili się na wezwanie wyż wymienionych trzech naszych wskrzesicieli, członkowie stanu duchownego i świeckiego, tak że obszerna sala zaledwie mogła pomieścić wszystkich. Radośnie było patrzyć na synów jednej świętej matki Rusi, jednych prawosławnych, drugich unitów, ściskających się serdecznie jak rodzeni bracia, których rozdzielili ludzie grzeszni, lecz których Bóg od wieków połączył w jedno. O godzinie 2-ej po południu zaczęło się posiedzenie; na prezesa jednogłośnie został wybrany sędziwy starzec, ekzarch, o. Prodan, a na sekretarza arcydjakon Dron. Prezes zagaił zgromadzenie rozumną mową, wciskającą się do serc wszystkich słuchaczy. Mowę przerywano i zakończono oklaskami i okrzykami: „sława!” Nie wątpimy, że za przykładem kółka zgromadzonych w hotelu „pod Jagnięciem” ruskich patrjotów, i cała niezmierzona Ruś nasza, wykrzyknie: „sława najpobożniejszemu ekzarchowi Bazylemu Prodonowi!” i przy wszelkich naszych narodowych zebraniach i uroczystościach, nie zaniedba wynurzać życzenia długich lat wskrzesicielowi bukowińskiej Rusi. Uroczyste otwarcie biesiedy nastąpi jeszcze w ciągu bieżącego karnawału, skoro zostaną zatwierdzone jej statuty. Prawdopodobnie z tego powodu będzie urządzony bal, na który, oprócz bukowinian, przybędą i nasi sąsiedzi, pokucianie z za Dniestru, którzy obiecali przyjechać w znacznej liczbie”.

Francja.

* (Kwestja drogi żelaznej luksemburgskiej). Depesza z Paryża donosi, że pisma półurzędowe francuzkie oświadczają się z wielką niechęcią z powodu oporu stawianego przez rząd belgicki objęciu administracji drogi żelaznej Wilhelma w wielkiem księztwie luksemburgskiem przez towarzystwo francuzkie drogi żelaznej wschodniej. Rząd belgicki, którego przyzwolenie w tym względzie jest niezbędne, albowiem droga pomieniona dotyka części jego terytorium, okazał taką niechęć co do udzielenia swego przyzwolenia, że wolał raczej złożyć w izbie specjalny projekt do prawa w przedmiocie udzielania koncesij na budowę i eksploatację dróg żelaznych. Izba przyjęła ten projekt, i ta właśnie okoliczność dała powód do napaści ze strony pism francuzkich. Belgicki minister sprawiedliwości, motywując pomieniony projekt do prawa, oświadczył mianowicie, że nie można w żaden sposób pozwolić na taki stan rzeczy, ażeby służba publiczna poczt, telegrafów, przewożenia pasażerów i towarów, ruchu wojsk w czasach pokoju i wojny, oraz przestrzeganie praw celnych i bezpieczeństwa publicznego, zależały wyłącznie od interesu prywatnego, lub też ewentualnie nawet od wpływu zagranicznego. (*Nordd. A. Z.*).

* (Polemika). *Paryż, 14 lutego. Siècle* ogłasza podpisany przez p. Plee energiczny artykuł przeciwko Prusom. *Siècle* powiada: Mamy przed sobą powtórzenie bajki Lafontaina o prawie mocniejszego. Gniew dzienników pruskich i natchnienia ich, muszą całą Europę przejąć niedowierzaniem. Od Prus nie można spodziewać się niczego na korzyść wolności. Prusy zwodzą niemców. Prusy nie dadzą Niemcom nic oprócz wojsk i praw. Niemcy i cywilizacja ich przepadną, jeżeli w końcu dostaną się pod jarzmo pruskie. Prusy intrygują wszędzie, w Czechach, w Czarnogórzu, w Rumunji, w Egipcie. Niemcy zasługują na lepszy los, niż ten jaki im obiecują Prusy. (*Cor. Bür.*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Usposobienie pokojowe). Depesze prywatne donoszą, że ludność Mołdawji okazuje się zupełnie przeciwną polityce stronnictwa rewolucyjnego w Bukareszcie. W Jassach, w Galaczu, Mikajlanach, Niamco, Piatra, jako głównych miastach handlowych podpisywane są adresa do księcia Karola, domagające się pokoju i położenia tamy agitacji rewolucyjnej. Niektóre z tych adresów są dość gwałtowne. Dowodzą one, że Mołdawja jest krajem spokojnym, oddanym rolnictwu i handlowi, i że nie dla tego połączyła się z Wołoszczyzną, ażeby wystawiać się miała na zaburzenia rewolucyjne szkodliwe dla jej interesów. Adres miasta Jass odesłany został w dniu 11 lutego do Bukaresztu. (*La Patr.*).

* (Fuad-pasza). Przez zgon Fuada-paszy, nastąpiony kilka dni temu w Nicei, Turcja straciła jednego ze swych znakomitszych mężów stanu. Fuad-pasza odznaczał się zarówno wielostronnością swych zdolności, jak i umiejętnością w stosowaniu ich. Urodzony w r. 1814 z ojca Izzet-Mollah'a, znakomitego poety, otrzymał on wszechstronne wykształcenie literackie, i w ośmnastym już roku życia ogłosił drukiem swoje utwory poetyczne, które miały powodzenie. Sułtan Mahumed skazał jego ojca na wygnanie i skonfiskował majątek jego rodziny, co zniewoliło Fuada paszę do obrania sobie zawodu chlebodajnego. Uczył on się przeto medycyny, lecz zawód ten nie mógł go zadowolnić na długo; obrał on sobie przeto następnie zawód dyplomatyczny, w którym miał takie powodzenie, że już w r. 1840 mianowany został pierwszym sekretarzem przy poselstwie tureckiem w Londynie. W roku 1843 posłany on był do Madrytu w charakterze posła tureckiego koronacyjnego; w r. zaś 1853 był on już ministrem spraw zagranicznych pod wielkim wezyrem Ali-paszą. Później wynoszony on był stopniowo do godności prezesa rady tanzymatu i wielkiego wezyra, w końcu zaś wrócił znowu na stanowisko ministra spraw zagranicznych. Ukonsolidowanie długu państwa tureckiego i zaprowadzenie wielkiej księgi długu publicznego, były jego dziełem. Napisał on także gramatykę języka tureckiego. Jako żołnierz odznaczył się on w r. 1854 pod Omerem-paszą w Epirze. Później powierzona mu była misja dyplomatyczna do Bukaresztu, w roku zaś 1860 posłano go w takiejże misji do Syrji. Dowiódł on wszędzie swego talentu zarówno jako dyplomata i organizator. Kilka miesięcy temu, choroba piersiowa zmusiła go do zmiany powietrza. Udał się on kolejno do Neapolu, Rzymu, Pizy, z tego zaś ostatniego miasta do Nicei. Porta chciała go posłać na ostatnią konferencję pazyzką w charakterze pełnomocnika. Gdyby nawet stan jego zdrowia pozwolił mu był na przyjęcie tej misji, byłby on ją odrzucił, albowiem nie pochwalał w ogóle konferencji. (*Nordd. A. Z.*).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (**Magazyn herbaty M. Szumilina**). Uzupełniając podaną już wiadomość o nowym magazynie herbaty kupca Szumilina w domu jego własnym na Nowym Świecie pod N. 1246, uważamy właściwem dodać, ze p. Szumilin podczas długoletniego zamieszkiwania w kraju naszym, posiadał magazyny herbaty przeszło lat kilkanaście w Warszawie, jak również prowadząc obszerny handel lat dwadzieścia kilka w Częstochowie, dał się z swej działalności handlowej dobrze poznać w tem mieście i okolicy, co również jest przemawiającą rękojmią za magazynem jego, jaki obecnie w Warszawie otworzył.

Φ.

Warszawa, dnia 5 (17) Lutego.

Kalendarz.

We czwartek, 6 (18) lutego, — św. Konstancji pan.— Słońce wsch. o godz. 7 min. 8; zach. o godz. 5 min. 20.

W piątek, 7 (19) lutego, — św. Konrada wyzn. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 6; zach. o godz. 5 min. 22.

Stan pogody.

Dziś z rana + 2°2, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Barometr w milimetrach	752.9	752.0
Termometr Reaum	+ 0°2	+ 2°0
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 3°3, R. Najmniejsze ciepło + 0°1 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 11

Wisła zupełnie z lodów już oczyszczona żegluga przeszkód nie spotyka.

Widowiska.

TEATR WIELKI.— *Dziś*, we środę, 1-y akt opery **Napój miłosny**.— Osoby: Adina, bogata wieśniaczka— panna *Kwiecińska;* Nemorino, zakochany w Adinie— p. *Cieślewski*; Belcor sierżant—p. *Ziółkowski*; Dulcamara, szarlatan jeżdżący z lekami — p. *Kozieradzki*; Joasia wieśniaczka— panna *Bron. Rybicka*; — dramat w 1 akcie, **Livia Quintilia**. — Osoby: Livia Quintilla, dziewica rzymska — pani *Palińska*; Proculus, praetor miasta—p. *Chęciński*; Superbia—p. *Gilska*, Liciniusz— p. *Tatarkiewicz*, Sylva—p. *Rychter*— (wszystko troje niewolnicy);—**Divertissement:** Pas de trois i mazur. — *Jutro*, we czwartek, opera **Sonnambula (Lunatyczka)**, przez artystów włoskich; abonament N. 8 lit. B.— *Wczoraj*, we wtorek, dawano operę **Fra Diavolo**, przez artystów włoskich, było osób 820.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera).— *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*.— Co trzeci dzień nowy program.— Początek o godzinie 7½ wieczorem.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Dik* i rzeczywisty radca stanu *Kniażewicz*, z Petersburga; — wyjechali: jenerał-lejtnant *Krasnokutski*, do Petersburga; jenerał-major orszaku J. C. Mości hr. *Olsufiew*, do Wiednia.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 523, wyjechało osób 513;— koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 232, wyjechało osób 206,— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 207, wyjechało osób 122; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 318, w tej liczbie z zagranicy 12; wyjechało osób 400, w tej liczbie za granicę 15.

Dnia 4 (16) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 69, wyzdrowiało 76, umarło 10, pozostało 2067 (mężczyzn 1039, kobiet 1028), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 211, kobiet 191.

† (Nekrolog). Ś. p. *Kajetan Pląskowski*, b. Prezes Dyr. Szczeg. Tow. Kred. Ziemsk. Gub. Płockiej, kawaler krzyża złotego zasługi wojskowej (*Virtuti militari*) w 88 roku życia swego przeniósł się do wieczności, w d. 27 Stycznia r. b. w dobrach dziedzicznych Czarne w Powiecie Lipnowskim Gubernji Płockiej, gdzie też w grobach familijnych ciało jego złożonem zostało.

* W dniu 4 (16) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan*: płci męzkiej 22, płci żeńskiej 21; *starozakonnych*: płci męzkiej 11, płci żeńskiej 12; razem 66;— **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan: —; starozakonnych: —*;—**umarło:** *chrześcjan*: płci męzkiej 19, płci żeńskiej 20; *starozakonnych*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 12; razem 61.

* W tych dniach zmarli: Aleksander Rożnowski, sędzia trybunału, lat 62; Izabela z Ordyńców Wodzińska, obywatelka lat 22; Cecylja Zakrzewska, kapitalistka lat 52.

Ceny targowe.

dnia 4 (16) Lutego 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od ruble sr.	Korzec od kopiejki	Korzec do ruble sr.	Korzec do kopiejki
Pszenica	11	52	6	30	7	24
Zyto	8	76	5	—	5	47½
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	5	40	2	85	3	37½
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	92	1	5	1	20

Pud siana od kop. 25 — 30. Pud słomy od kop. 22—25.

Dowozy: Pszenicy 143; Zyta 229; Jęczmienia —; Owsa 229 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 2 kop. 77½ do rs. 3 kop. —.

Garniec „ od rs. — kop. 92½ do rs. 1 kop. —.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 5 (17) Lutego 1869 r

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100		86	40	86	8
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		80	90	80	60
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		99	50	99	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		69	50	69	17
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	25	101	67
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		139	50	139	—
„ „ „ 1866 „ 100		139	25	138	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę		64	50	64	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		67	—	66	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		—	—	—	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin . 100 Tal.	2 m.	108	15	107	85
„ „ „	k. t.	107	85	107	70
Wrocław „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	39	—	—
Paryż 300 Frank.	2 m.	88	5	86	90
Wiedeń 150 Zł. W. A	2 m.	90	45	—	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ ,	k. t.	—	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
, „ „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 61⅘.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. — k. 8⅗.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. *675. Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, iż otrzymany w drodze urzędowej akt zejścia Ignacego Ciechawskiego, z Tokarni w Powiecie Wieluńskim pochodzić mającego, zaś w Mareuil-sur-Ay, w Departamencie Marny, na dniu 20 Grudnia 1867 r. w wieku lat 77 zmarłego, przesłanym został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, do odpowiedniego art. 49 K. C. P. postąpienia.

Warszawa d. 18 (30) Stycznia 1869 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski. 3—3

N. D. 1052. *Zarząd Finansowy w Królestwie Polskim.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż naznaczona na dzień 6 (18) Lutego r. b. licytacja na sprzedaż po misjonarskiego domu Nr. 406/7 w mieście Warszawie, do dalszego w tej mierze rozporządzenia wstrzymaną została.

Warszawa d. 1 (13) Lutego 1869 r.
za Zarządzającego Wydziałem, E. Wysocki.
za Naczelnika Sekcji, E. Poraziński.

N. D. 982. Канцелярія Плоцкаго Губернатора.

Вслѣдствіе отзыва Канцеляріи Намѣстника Его Императорскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ, отъ 6 (18) Февраля истекшаго 1868 г. за № 1821, и на основаніи Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 г., самовольно отлучившійся съ мѣста жительства, въ 1867 году, россійскій подданный житель уѣзднаго города Плонска Плоцкой Губерніи, еврей Абрамъ Куцинскій (Кучинскій), пребывающій, по донесенію мѣстныхъ полицейскихъ властей, въ Америкѣ, симъ вызывается къ возвращенію на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ властямъ въ шести недѣльный срокъ. Въ случаѣ неявки, Куцинскаго въ означенный срокъ, со дня припечатанія настоящаго объявленія, съ нимъ будетъ поступлено согласно ст. 340 и 341 Уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и исправительныхъ

Плоцкъ дня 29 Января 1869 года.
и. д. Плоцкаго Губернатора, (. . . . .)

N. D. 834. *Управленіе Яновскаго Государственнаго Конскаго Завода.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что въ семъ 1869 г. открываются пункты для привода частныхъ кобылъ и ихъ оплодотворенія въ слѣдующихъ мѣстностяхъ:

I. Сѣдлецкой Губерніи.
1. Центральный пунктъ Яновъ, жеребцовъ 12.
2. Уѣздный гор. Радинъ, жеребцовъ 8.
II. Люблинской Губерніи.
3. Губернскій гор. Люблинъ, жереб. 8.
III. Варшавской Губерніи.
4. Деревня Вилляновъ, жеребцевъ 8.
IV. Петроковской Губерніи.
5. Лодзинскаго Уѣзда дер. Шидловъ, жеребцевъ 6.
6. Новорадомскаго Уѣзда, дер. Радиховицы, жеребцевъ 6.
V. Калишской Губерніи.
7. Велюнскаго Уѣзда дер. Рудники, жеребцовъ 6.
VI. Кѣлецкой Губерніи.
8. Пинчовскаго Уѣзда, дер. Жерники-Горные, жереб. 6.
VII. Радомской Губерніи.
9. Губернскій гор. Радомъ, жеребц. 8.
VIII. Плоцкой Губерніи.
10. Рыпинскаго Уѣзда, дер. Збойно, жеребцовъ 8.
11. Уѣздный городъ Плонскъ, жеребцовъ 6.

Случка на вышепоименованныхъ пунктахъ, начинается 24 Февраля (8 Марта) и оканчивается 10 (22) Іюня.

Плата за случку назначена въ 10, 5, 4, 3 и 2 рубля сер.

Досмотрщики случныхъ пунктовъ обязаны удовлетворять всѣ возможныя требованія публики безъ всякаго замедленія, и выдавать на слученныя кобылы свидѣтельства на зеленаго цвѣта бумагѣ.

Г. Яновъ, 23 Января (4 Февраля) 1869 г.
Управляющій Заводомъ,
Полковникъ, Князь Мещерскій.
И. д. Стар. Дѣлопроизводителя,
Росцишевскій.

* * *

Podaje do wiadomości powszechnej, iż w roku bieżącym urządzone zostają Stacje Stadne dla pokrywania klaczy prywatnych w następujących miejscowościach:

I. W Gubernji Siedleckiej.
1. Punkt centralny Janów, ogierów 12.
2. Miasto Powiatowe Radin, ogierów 8.
II. W Gubernji Lubelskiej.
3. Miasto Gubernjalne Lublin, ogierów 8.
III. W Gubernji Warszawskiej.
4. Wieś Wilanów pod Warszawą, ogierów 8.
IV. W Gubernji Petrokowskiej.
5. Wieś Szydłów w Powiecie Łodzińskim, ogierów 6.
6. Wieś Radichowice w Powiecie Nowo-Radomskim, ogierów 6.
V. W Gubernji Kieleckiej.
7. Wieś Żerniki Górne w Powiecie Pinczowskim, ogierów 6.
VI. W Gubernji Radomskiej.
8. Miasto Gubernjalne Radom, ogierów 8.
VII. W Gubernji Kaliskiej.
9. Wieś Rudniki w Powiecie Wieluńskim, ogierów 6.
VIII. W Gubernji Płockiej.
10. Wieś Zbójno w Powiecie Rypińskim, ogierów 8.
11. Miasto Powiatowe Płońsk, ogierów 6.

Stacje te otwarte będą od 24 Lutego (8 Marca) do 10 (22) Czerwca.

Ceny za użycie ogierów do klaczy oznaczone są na rs. 10, 5, 4, 3 i 2.

Dozorcy Stacyjne obowiązani są uskuteczniać wszelkie możliwe żądania publiczności bezzwłocznie i wydawać na pokryte klacze świadectwa na papierze koloru zielonego.

Janów d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r.
Zarządzający Zakładem,
Pułkownik, Ks Mestcherski.
2—3 p. o. Starszego Referenta, Rościszewski.

N. D. 961. Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastósowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych listów zastawnych lub kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż ksiądz Bazyli Żukowski w Lublinie zamieszkały, utracił List Zastawny Okresu III Serji 1 Lit. C. Nr. 41,670 z 14 kuponami, od włącznie 2-go półrocza 1868 r. do włącznie 1-go półrocza 1875 r.

Ostrzega się przeto, że obieg powyższego listu i należących do niego kuponów, zakwestjonowany niniejszem zostaje i że w skutek tego, każdy nabywca listu lub kuponu zakwestjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego listu lub kuponu.

Warszawa d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r.
p. o. Prezesa, Jenerał-Lejtnant,
2—3 Gieczewicz.

N. D. 682. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 12-го Ноября сего года, поступило въ оный прошеніе А. Л. Саниковскаго о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на способъ выработки англійской бѣлой жести.

2—3 Г. Варшава, 15 Января 1869 года.

N. D. 605. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 17 Декабря 1868 г. поступило въ оный прошеніе Самарскаго колониста Эйферта о выдачѣ иностранцу Томасу Верингу 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ фабрикаціи шерстяныхъ тканей.

1—3 Г. Варшава, 11 Января 1869 года.

N. D. 1024. *Бургомистръ Города Тыкоцина.*

Жительница города Тыкоцина Пина Янкелова Энгельманъ, вдова съ сыномъ Арономъ Шаю двухъ именъ Янкелевичемъ Энгольманъ, объявила желаніе переселиться въ Гродненскую Губернію. Увѣдомляя о семъ всѣхъ жителей Царства Польскаго прошу, если кто имѣетъ какую либо претензію на упомянутую Энгельманъ заявить во ввѣренномъ мнѣ Управленіи въ теченіи 30 дней, по истеченіи которыхъ Энгельманъ представлена будетъ къ переселенію.

Г. Тыкоцинъ, 30 Января 1869 года.
Бургомистръ, Любовидзкій.

N. D. 1025. *Бургомистръ Города Тыкоцина.*

Житель города Тыкоцина Давидъ Овсѣвичъ Суравичъ съ сыномъ Лейбкою объявилъ желаніе переселиться въ Гродненскую Губернію. Увѣдомляя о семъ всѣхъ жителей Царства Польскаго, прошу если кто имѣетъ какую либо претензію, на упомянутаго Суравича заявить во ввѣронномъ мнѣ Управленіи въ теченіи 30 дней, по истеченіи которыхъ Суравичъ представленъ будетъ къ переселенію.

Г. Тыкоцинъ, Января 30 дня 1869 г.
Бургомистръ, Любовидзкій.

N. D. 1063. W konkursie nad majątkiem rozwiązanego towarzystwa handlowego Berendsa i Pilaskiego w Poznaniu, jako też nad majątkiem prywatnym posiedziciela dóbr Romana Pilaskiego w Kosztowie wyznaczono do zameldowania należytości konkursowych jeszcze drugi czas do dnia 27 Lutego r. b. łącznie.

Wierzyciele, którzy pretensje swoje jeszcze nie zameldowali, wzywają się, aby takowe, czy już są wyskarżone lub nie, ze żądanem prawem pierwszeństwa do wspomnionego dnia u nas piśmiennie lub do protokółu zameldowali.

Termin do rozpoznania wszystkich w czasie do upłynienia drugiego czasu zameldowanych należytości, wyznaczono na dzień 6 Marca r. b. przed południem o godzinie 11 przed Komisarzem konkursu p. Goebler Radzcą Sądu Powiatowego w lokalu sądowym Nr. 13, na który wzywa się wszystkich tych wierzycieli, którzy należytości swoje w ciągu jednego lub drugiego czasu zameldowali.

Kto zameldowanie swoje na piśmie złoży, winien kopją onego i anneksów dołączyć.

Każdy wierzyciel, który nie w naszym obwodzie urzędowym zamieszkuje, powinien przy zameldowaniu Obrońcę prawa tu zamieszkałego, jako pełnomocnika obrać i do akt wymienić.

Tym, którzy tu znajomości nie mają, podajemy Radzcę Sprawiedliwości Tschuschke i Obrońców Prawa Bertheima, Mützela i Dockhorna jako rzeczników.

Poznań d. 5 Lutego 1869 r.
Królewski Sąd Powiatowy,
1 | 1 Wydział dla Spraw Cywilnych.

N. D. 281. *Dyrekcja Drogi Zelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że pozostawione w czasie od dnia 19 Września (1 Października do 19 (31 Grudnia 1868 r. w powozach i na stacyach dróg żelaznych rozmaite przedmioty, odebrane być mogą za udowodnieniem własności, od Zawiadowcy stacyi Głównej Warszawa.

Wykaz tych przedmiotów przejrzany być może każdodziennie, w zwykłych godzinach biurowych, w Kancelarjach Zawiadowców Stacji: Warszawa, Skierniewice, Petroków, Częstochowa, Sosnowice, Granica, Łowicz, Kutno, Włocławek i Aleksandrów.

Przedmioty do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. nieodebrane, stosownie do przepisów porządkowych dróg żelaznych zostaną sprzedane przez publiczną licytacyę.

2—2 Warszawa dnia 8 Stycznia 1869 r.

N. D. 1042. *Dyrekcja Dróg Zelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.*

Zawiadamia, że w d. 20 Lutego (4 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w magazynie expedycji towarów w Warszawie, licytacja głośna in plus, na sprzedaż różnych towarów z r. 1867, tudzież 1868 r., po dzień 19 Września (1 Października) zalegających.

Właściciele więc rzeczonych towarów przed dniem 20 Lutego (4 Marca) r. b. odebrać je winni, a mający chęć nabycia niewykupionych i pozostałych, zgłosić się zechcą w terminie i miejscu wyżej oznaczonem, gdzie zalicytowane przedmioty, po uiszczeniu postąpionej za nie należności natychmiast wydane im zostaną.

Warszawa dnia 12 Lutego 1869 roku.
1—1

OBWIESZCZENIA SPADKOWE

N. D. *21. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Karola Dobrzańskiego, wierzyciela ostrzeżenia na nieruchomościach płockich Nr 291 i 293, oraz na dobrach Sztalmierz z Okręgu Lipnowskiego zapisanego.
2. Izraela-Eljasza Rozenberg, właściciela dóbr Łapinóż z Okręgu Lipnowskiego i wierzyciela wpisu na dobrach Radziki-Małe z tegoż Okręgu, co do wycięciacia boru, zapisanego.
3. Jana Piechowskiego, wierzycielu sumy rsr. 1,050, na dobrach Janowo z Okręgu Płockiego zapisanej,
4. Łukasza Przyłuskiego, właściciela dóbr Schabajewo z Okręgu Mławskiego.
5. Juljanny Rzeszotarskiej, współwierzycielki sumy rsr. 900, na dobrach Kraszewo-Falki A. i B. z Okręgu Mławskiego zapisanej.

Toczą się postępowania spadkowe, do zamknięcia których, w mojej Kancelarji, termin na dzień 15 (27) Maja 1869 r. oznaczony został.

Płock dnia 1 (13) Listopada 1868 roku.
2—2 A. Wołowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 730. *Финансовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ.*

Финансовое Управленіе объявляетъ, что 20 Февраля (4 Марта 1869 г. въ 12 часовъ утромъ въ присутствіи Финансоваго Управленія въ домѣ под N. 741, будутъ производиться изустные торги, на продажу лѣсосѣкъ предназначенныхъ на 1869 г. въ Петроковскомъ Лѣсничествѣ Губерніи того же поименованія, расположенныхъ въ близи рѣки Пилицы, а именно въ дачахъ Нагуржице и Сводьшовице, отъ суммы 1,412 р. 67½ к.

Желающій пріобрѣть поименованный лѣсъ, обязанъ внести въ депозитъ Польскаго Банка, залогъ въ количествѣ 142 р. наличными деньгами, въ закладныхъ или ликвидаціонныхъ листахъ, или другихъ процентъыхъ бумагахъ Имперіи и Царства, съ соотвѣтственными купонами, по цѣнѣ утвержденной Министромъ Финансовъ, въ удостовѣреніе чего долженъ представить квитанцію Польскаго Банка, въ присутствіе Финансоваго Управленія, до начатія торговъ.

Оцѣночную вѣдомость и аукціонныя условія сказанной продажи, могутъ быть разсматриваемы въ г. Варшавѣ въ Финансовомъ Управленіи, а также въ Петроковскомъ Губернском Правленіи и Лѣсномъ Управленіи.

Мѣстная лѣсная стража обязана показать сказанныя лѣсосѣки, желающимъ торговать оныя, послѣ чего никакія жалобы на счетъ недостатка количества дерева, или высокой оцѣнки онаго, не будутъ приняты въ уваженіе.

Г. Варшава, 11 Января 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣломъ,
3—3 Ивлукьяновъ.
Начальникъ Секціи. Войзбунъ.

N. D. *1051. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 11 (22) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali Posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w r. 1869 dla Warszawskiej Straży Ogniowej około sto sztuk lin do wycierania kominów, każda lina ma być długa 36 sażenów.

Licytacja rozpocznie się od ceny rs. 5 kop. 50 za jedną linę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od ceny powyżej poszczególnionej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże vadium, w ilości rs. 60 i na koszta ogłoszenia rs 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji oraz wzory, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy na rok 1869 dla Warszawskiej Straży Ogniowej lin do wycierania kominów sztuk około 100 każda obejmować mająca długości sażenów 36, sztukę po rs. 5 kop. 50 wyraźnie rubli srebrem pięć kopiejek pięćdziesiąt i odstępuję od takowej ceny procentów N. N. (pisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 60 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

Warszawa d. 3 (15) Lutego 1869 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.
1—1 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 872. *Вержболовская Таможня.*

Объявляетъ, что на 17 Февраля (1 Марта) сего года въ 12 часовъ полудня, назначена ею продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно: шелковыхъ издѣлій по оцѣнкѣ на 22 руб. 75 коп., шерстяныхъ— 142 руб. 10 коп., буманыхъ— 135 р. 16 коп., полотна льнянаго—501 руб. 40 коп., таковыхъ же платковъ — 154 руб., сахара — 10 руб.

95 коп., спирту и водки — 67 руб. 2 коп., рому — 10 руб. 48 коп. и разныхъ товаровъ—246 руб. 50 коп., а всего по оцѣнкѣ на 930 руб. 36 к. и по этому желающіе покупать эти товары, могутъ явиться въ сію Таможню къ означенному сроку.

Посадъ-Кибарты, Января 22 дня 1869 г.
2—3 Испр. долж. Члена, Юзевовичъ.

(N. D. 913). Александровская таможня симъ объявляетъ, что 10 (22) по 14 (26) Февраля с. г. будутъ продаваться въ г. Влоцлавкѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 5,000 руб. состоящіе изъ бумажныхъ, шерстяныхъ, льняныхъ издѣлій, и другихъ разныхъ мелкихъ товаровъ. Эти товары будутъ продаваться ежедневно, начиная съ 11 часовъ утра до 4 по полудни.

* * *

Komora Aleksandrowo niniejszem ogłasza, iż w d. 10 (22) po 14 (26) Lutego r. b., sprzedawane będą w m. Włocławku przez publiczną licytację towary skonfiskowane, oszacowane razem na rs. 5,000, a mianowicie: wyroby wełniane, bawełniane, lniane, oraz inne różne towary. Wyż wspomnione przedmiota sprzedawane będą każdodziennie od godziny 11-ej rano do 4-ej po południu.

Александрово, Января 25 дня 1868 г.
3—3 Авенаріусъ.

N. D. 1060. *Зелюнская Таможня.*

Рѣшеніями судебныхъ мѣстъ Царства Польскаго, вошедшими въ законную силу, состоявшимися по дѣлу о контрабандныхъ товарахъ, задержанныхъ 16 Марта 1858 г., въ дер. Лемще, Плоцкой Губерніи и Уѣзда, значащихся по Зелюнской Таможнѣ подъ N. 11, конскрипціи 1858 года опредѣлено, взыскать съ еврея Губернскаго гор. Плоцка, Айзыка Поздзюра, въ пеню за означенные товары 1,043 руб. 40 коп.

Такъ какъ еврей Айзыкъ Поздзюръ, до приведенія означеннаго рѣшенія въ исполненіе, и заключенія его, по несостоятельности въ тюрьму, умеръ 2 Марта 1863 г. неоставивъ послѣ смерти своей никакаго имущества, то Зелюнская Таможня, на основаніи 389 ст. Об. Счетнаго Устава Томя VIII издан. 1857 года, имѣетъ честь покорнѣйше просить административныя и полицейскія власти, произвести повсѣмѣстную публикацію объ отысканіи принадлежащаго еврею Айзыку Поздзюру имущества, которое моглобы поступить на пополненіе причитающейся съ нею пени, и въ случаѣ отысканія какаго либо имущества принадлежащаго означенному еврею, наложить на таковое запрещеніе, и дать знать Зелюнской Таможнѣ (Царства Польскаго Плоцкой Губерніи) для здѣланія надлежащаго сношенія, объ обращеніи отысканнаго имущества, на пополненіе казенной недоимки.

С. Зелюнь, Января 14 дня 1869 года.
1—1 Управляющій, Дембицкій.

N. D. 540. *Ново-Радомское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 2 (14) Декабря 1868 г. за N. 1039, въ г. Новорадомскѣ 27 Февраля (11 Марта) сего 1869 г. будутъ производиться Уѣзднымъ Секвестраторомъ, при бытности Бургомистра г. Новорадомска, въ 11 часовъ утра, торги на продажу движимостей владѣльца имѣнія Крашевице Маера Фриде, на удовлетвореніе претензіи горнаго вѣдомства, въ количествѣ 1,720 р. 45 к. с., за недополученные симъ Вѣдомствомъ по продажному контракту дрова. Наличности эти заключаются въ слѣдующемъ: овецъ 800 штукъ, оцѣненныхъ 1,200 р. с., лошадей экипажныхъ двѣ 120 р. с., жеребцевъ молодыхъ по два года шесть, оцѣненныхъ 100 р. с., коровъ четырнадцать, оцѣненныхъ 280 р. с. и верховая лошадь 50 р. с. а всего оцѣненныхъ на сумму 1,750 р. с.

Г. Новорадомскъ, Января 10 (22) 1869 г.
Начальникъ Новорадомскаго Уѣзда,
2—3 (. . . . . .).

N. D. *1078. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6, Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: fortepian, kanapa, krzesła, lustra, i t. p. sprzęty, w dniu 14 (26) Lutego 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu Nr. 2512 przy ulicy Kaczej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d, 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r.
Dobronoki.

N. D. *1083. Rejent Kancelarji Okręgu Warszawskiego.*

Powołując się na poprzednie ogłoszenia, wzywam każdego, kto ś. p. **Michałowi Kalinowskiemu Zegarmistrzowi,** w Warszawie pod N-rem 364 w palacu „Pod Blachą" zwanym zamieszkałemu, powierzył do reparacji zegary lub zegarki, aby jak najśpieszniej zgłosił się do mnie z dokładnym opisem i dowodami własności, dla jej odzyskania, na żądanie bowiem spadkobierczyni z upoważnienia JW. Prezesa Trybunału, sprzedaję przez publiczną licytację wszelkie pozostałości, a z kolei przystąpię do sprzedaży zegarów i zegarków, w mieszkaniu zmarłego na widok publiczny od dni kilku wystawionych. Niezgłaszający się, sami sobie przypiszą stratę, jeżeli spadkobierczyni w dobrej wierze wyda do licytacji taki przedmiot, który jest obcą własnością. Wzywam także tego, kto od ś. p. Kalinowskiego zegarmistrza wziął **werk od dużego zegaru,** aby go zwrócił, a kto pozostał zmarłemu dłuznym, aby się śpiesznie uiścił, dla uniknienia poszukiwań właściwą drogą.

Leon Buszkowski.

N. D 970.

ROSSYJSKIE

5% Listy Zastawne.

Wystawione w sztukach po rsr. 100, przynoszą 5% **srebrem,** i umarzane są półrocznemi losowaniami po rsr 125 **monetą brzęczącą** czyli rs. 150 banknotami.

Listy te obecnie, z powodu nizkiego kursu (około 95%) są najkorzystniejszą lokacją kapitału, gdyż przynoszą właścicielowi 6¼%, zysk zaś z losowań wynosi około 50% (pięćdziesiąt) kapitału.

Powyższe listy zabezpieczone solidarnie na rosyjskich majątkach ziemskich są do nabycia

W KANTORZE WEKSLU

H. WAWELBERGA

w Warszawie pod Nr. 955 egzystującym,

a to po kursach zastosowanych do kursów giełd Petersburgskiej i Berlińskiej, gdzie obroty w tych papierach znacznych rozmiarów dochodzą

2—3—1392

N. D. 96.9

RUSKIE 5% LISTY ZASTAWNE.

Nowo wyszłe Listy Zastawne Ruskie, przynoszą dochodu 5% w złocie, czyli półrocznie rubli 2 kop. 50 w złocie, lub tal 2 srgr. 20 fen 5, lub franków 10 w złocie. co czyni rubli 3.

Losowanie odbywa się dwa razy do roku, to jest w dniach 1 (13) Maja i 1 (13 Listopada i za każdy wylosowany list na rs. 100, Dyrekcja wypłaca rs. 125 w złocie. lub tal. 134. lub franków 500 w złocie, co czyni rs. 150.

Papier ten jest przyjmowany na Kaucje Rządowe, a przy powyższych warunkach i obecnym kursie, który za rs. 100 jest około 95, jest bardzo korzystnym do nabycia, tak POD WZGLĘDEM DOCHODU JAKI PRZYNOSI, JAK I SZANSY WYLOSOWANIA, i to spowodowało mnie do sprowadzenia go w znacznej ilości, a w obu moich Kantorach można takowy nabyć za gotowiznę, lub w zamian za inne papiery publiczne.

MAURYCY NELKEN

Kupiec 1-ej Gildji,

3—8 *na Krakowskiem Przedmieściu i na Nowym Swiecie.*

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 1068.

Dnia 1 (13) Lutego t. r. otwartym został we własnym domu na Nowym Świecie pod Nr. 1246

GŁÓWNY SKŁAD

HERBATY CHIŃSKIEJ

Mikołaja Szumilin.

Ceny Herbaty w Składzie tym są: począwszy od jednego do dwudziestu Rubli.

Każdemu znawcy i amatorowi dobrej herbaty, ten **mój Zakład** śmiało polecić mogę będąc pewien, iż kto raz jeden kupując u mnie, sam się przekona o dobroci towaru nabytego u mnie.

1—3—1498 **MIKOŁAJ SZUMILIN.**

N. D. 122.

44 Włók czyli 660 Dziesiatyn

BORU SOSNOWEGO,

dległego od miasta Kalisza werst 19, od m. Błaszek werst 10, jest **do sprzedania.**

Bliższe wiademości o stanie lasu, cenie jego i innych warunkach, powzięte być mogą w każdym czasie od **F. Przedpełskiego** Urzędnika Rządu Gubernjalnego w Kaliszu.

22—30—19472

N. D. 45. **Stanisław Nowicki,** subjekt handlowy z miasta Kielc, udawszy się w dniu 15 Lutego 1863 r. w podróż w Powiat Miechowski, odtąd nie powrócił i żadnej wiadomości o sobie nie daje. Podpisana żona uprasza osoby wiadomość o jego życiu lub śmierci mieć mogące o udzielenie takowej pod adresem: **„do Patrona Swiecimskiego w Kielcach"** a zarazem wzywa męża swego rzeczonego Stanisława Nowickiego o danie tamże o sobie wiadomości, jeżeli przy życiu zostaje.

Walentyna z Żenczykowskich Nowicka,
w mieście Gubernjalnem Kielcach zamieszkała.

3—3

N. D. 900. Podaje do powszechnej wiadomości: iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 19,399, przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 15-go Lutego 1869 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

3-3—1287

N.D. 1084. Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się dla Prenumeratorów **TABELA** wygranych pierwszej klasy 112 Loterji klasycznej Królestwa Polskiego.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

OWBIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. *909. Прасньшскій Мировой Судъ.*

Вслѣдствіе требованія объ учреждевіи новой ипотеки для недвижимости:

1. Плаца N. 177 въ городѣ Цѣхановѣ состоящаго принадлежавшаго съ начала Iосифу Войцѣховскому, послѣ Антону Смѣтанки а въ настоящее время къ Мельхіору Козминьскому, на которомъ этотъ послѣдній выстроилъ домъ деревянный съ двома флигелами и хозяйскія строенія.

2. Плаца N. 56 въ городѣ Хоржеляхъ при Крулевицкой улицѣ, состоящаго принадлежавшаго Абраму Гутману а отъ него перешедшаго къ Менделю Шпейну, который на этомъ плацу выстроилъ деревянный домъ.

3. Недвижимости N. 48 въ городѣ Хоржеляхъ при Лысобоцкой улицѣ состоящей принадлежавшей Адаму и Эвѣ супругамъ Лисбрантамъ и отъ нихъ перешедшей къ Моску Пржысускеру.

4. Части деревни Ропеле находящейся въ Цѣхановскомъ Уѣздѣ, принадлежавшая Антону Ропелевскому, послѣ къ Доминику Ропелевскому, а въ настоящее время Александру Ропелевскому.

Симъ извѣщаетъ заинтересованныхъ лицъ, что это учрежденіе или устройсво новой ипотеки совершенно будетъ симъ Судомъ первыхъ трехъ 3 (15) Апрѣля 1869 г. а послѣднія 5 (17) Апрѣля 1869 тода.

По этому предлагаетъ, чтобы въ назначенный срокъ явились сами лично или посредствомъ другихъ специяльно по этому предмету уполномоченныхъ крѣпостнымъ порядкомъ лицъ для объявленія своихъ правъ и подверждевія оныхъ надлежащими документами.

При этомъ предупреждаетъ, что въ случаѣ неявки заинтересованыхъ лицъ онѣ будутъ подлежать по опредѣленіямъ въ ст. 154 и 160 Ипотечнаго Устава 1818 г. послѣдствіямъ.

Въ случаѣ же неявки самыхъ владѣльцевъ въ срокъ назначенный для установленія выше поименованныхъ ипотекъ, овѣ согласно желанію заинтересованныхъ лицъ по статьѣ 150 Ипотечнагя Устава подвержены будутъ пенѣ или штрафу до 7 р. 50 коп. и вмѣстѣ съ тѣмъ лишены будутъ всѣхъ правъ служащихъ имъ въ защиту противъ ихъ кредиторовъ.

Рѣшеніе Суда которое по этому предмету воспослѣдуетъ будетъ объявлено въ присутствіи Суда 5 (17) Апрѣля 1869 г. съ котораго будетъ считаться время къ принесеніи жалобы или апеляціи.

По этому заинтересованныя лица безъ особаго ихъ приглашенія должны присутствовать и выслушать рѣшенія.

Г. Праснышъ, Янв. 23 (Февр. 4) д. 1869 г.

Тачановскій.

* * *

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchumości to jest:

1. Placu Nr. 177 w mieście Ciechanowie położonego, poprzednio należący do Józefa Wojciechowskiego, potdm do Antoniego Smietanki, a obecnie do Melchiora Koźmińskiego, na którym ien ostatni wystawił dom drewniany z dwoma oficynami i zabudowania gospodarskie.

2. Placu Nr. 56 w mieście Chorzelach przy ulicy Królewieckiej położony, poprzednio należący do Abrahama Gutmana, obecnie do Mendla Szpejny, na którym ten ostatni wystawił dom drewniany.

3. Nieruchomość Nr. 48 w mieście Chonelach przy ulicy Żywbieckiej położona, należąca początkowo do Adama i Ewy małżonków Lisbrandt, a obecnie do Mośka Przymskiera.

4. Części na wsi Ropele, w Powiecie Ciechanowskim położonej, należąca poprzednio do Antoniego Ropelewskiego, następnie do Dominika Ropelewskiego, obecnie do Aleksaudra Ropelewskiego.

Uwiadamia interesantów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym trzech pierwszych dnia 3 (15) Kwietnia 1869 r., a ostatniej d. 5 (17) Kwietnia 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocników urzędownie lub szczególnie na to umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski, do protokółu regulacji podali, w dokumenta prawa ich udawadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160, prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeśliby właściciele nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawili się, aż na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę do rub. sreb. 7 kop. 50 skazani zostaną i podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodziejstwa względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek regulacji wydaną będzie, dnia 5 (17) Kwietnia 1869 roku na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto, bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnemi być winni.

Prasnysz d. 23 Stycz. (4 Lutego) 1869 r.

Taczanowski.

N. D. *1030. Sąd Pokoju w Sokołowie. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki połowy domu niegdy do Pejsaka Zajdweber należącej, w mieście Sokołowie przy ulicy Siedleckiej pod Nr. 219, od frontu położonej, z połowy sieni, połowy kuchni, z izby, alkierza i komórki składającej się, tudzież placu, na którym wyżej wymienione budowle stoją.

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz. że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rsr. 1 kop. 50 do rsr. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraca wszelkie pobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 27 Maja (8 Czerwca) t. r. na posiedzeniu publieznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie. Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnemi być powinni.

Sokołów d. 1 (13) Lutego 1869 r.
za Podsędka, Pisarz Sądu,
Wincenty Lobert.

N. D. 1031. Sąd Pokoju w Szadku.

Zawiadamia strony interesowane, że pierwiastkowa regulacja hypoteki nieruchomości:

1. Domu w którym się mieści browar, spichrz, zabudowań gospodarskich, ogrodu pod Nr. 89, Bogumiła Szpecht własność stanowiących, a przez wierzyciela Emerika Szerfel wywołanych, w mieście Szadku położonych.

2. Domu murowanego pod Nr. 407, zabudowań, kuźni, stodoły, w mieście Nowem Pabianicach. oraz gruntu mórg trzech miary nowopolskiej, w części do Karola Szulc, a w części do sukcesorów po Ludwiku i Fryderyku z Paufalów małżonków Mantaj należących.

3. Ogrodu na młynisku i łąka w Gaju, trzech składów roli w polu zagonowem, stodoły z placem pod Nr. 32 w mieście Szadku położonych do Antoniego Nawrockiego należących. odbędzie się w dniu 12 (24) Maja r. b. 1869 z rana w kancelarji hypotecznej Sądu tutejszego.

Wzywa zatem każdego ktoby mógł mieć jakie prawa do tych nieruchomości, aby się w powyższym terminie sam lub przez pełnomocnika urzędownie upoważnionego stawił, a to z dowodami prawa jego usprawiedliwiającemi, w przeciwnym zaś razie ulegnie skutkom prawnym.

Ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 14 (26) Maja 1869 r.

Szadek d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1869 r.
Podsędek, w z. Otocki.

N. D. 1032. *Sąd Pokoju w Ostrołęce Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki:

a) Nieruchomości składającej się z trzech włók gruntu, oraz domu i zabudowań gminnych Nr. 21 oznaczonych, niemniej łąki Golczyckiej zwanej na wsi Łęgu Starościńskim, gminie Nasiadki, Powiecie Ostrołęckim położonych, i

b) Części ziemskiej szlacheckiej na wsi Rostkach Daćboguch w Powiecie Ostrowskim, Gubernji Łomżyńskiej sytuowanej.

Zawiadamia strony interesowane, że regulacja takowych odbędzie się ad a) w dniu 2 (14) Czerwca r. b., zaś ad b) w dniu 9 (21) t. m. i r. o godzinie 9-ej z rana, a to przed delegowanym Pisarzem Sądu, w terminie więc tym strony interesowane z prawami swemi zgłosić się winny do protokułu pierwiastkowej regulacji, jeżeli nie chcą z takowemi być zprekludowani.

Ogłoszenie decyzji regulacyjnej nastąpi w dni ośm.

Ostrołęka d. 31 Stycz. (12 Lutego) 1869 r.
1—1 Podsędek, Tomasiewicz.

N. D. 950. Sąd Pokoju w Sokołowie Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki połowy domu w mieście Sokołowie przy ulicy Siedleckiej pod Nr. 98 położonego, składającej się z izby, alkierza długiego, sklepiku, połowy sieni i połowy kuchni, z góry nad temiż zabudowaniami będącej, z piwnicą pod domem znajdującą się, tudzież placu na którym wyżej wymienione nieruchomości stoją, szerokości od frontu łokci 19 mającego, poczynającego się od ulicy Siedleckiej a ciągnącego się do ogrodu Ignacego Samborskiego, pomiędzy placami Chaima Mandelbaum i Szapsi Elbarg leżącego, oraz spichrza i szopy w podwórzu, na tym placu pobudowanych.

Uwiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 8 (20) Maja 1869 roku.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów na karę rsr. 1 kop. 50 do rsr. 7 kop. 50, skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwo prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 9 (21) Maja tegoż roku, na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnemi być powinni.

Sokołów dnia 18 (30) Stycznia 1869 roku.
w zast. Podsędka,
Pisarz Sądu, Wincenty Lobert.

N. D. 949. *Sąd Pokoju w Olkuszu. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu wniesionych żądań wywołania do nowych regulacji w mieście Bendzinie:

a) Nieruchomości przy ulicy Nadrzecznej pod Nr. pol. 108 pomiędzy realnościami Joska Kokotka i Abrahama Langiera położonej, od tyłu z placem Szmielki Hamburgiera graniczącej, dawniej w posiadaniu Stanisława Hachulskiego zostającej i składającej się: z domu drewnianego z piwnicą pod nim murowaną, z szopy, chlewa i stajni, temuż domowi przyległych, z placu pod temiż zabudowaniami, tudzież placu w dalszym ciągu ku rzece Pszemszy na zachód mniej więcej przez łokci piętnaście ciągnącego się, murem obwiedzionego.

b) Części domu przy ulicy Rynek pod Nr. 13 położonego, pomiędzy domami Sucharkowskiego i Mordki Erlicha, jaka to część składa się z czterech pokoi na górze od strony zachodniej, strychu nad temiż pokojami, na dole spiżarni i piwnicy.

Zawiadamia osoby interesowane, że termina do regulacji tych wyznaczają się w Sądzie tuteiszym dla pierwszej pod pozycją a) na dzień 22 Kwietnia (4 Maja) r. b., zaś drugiej pod pozycją b) na dzień z kolei następujący 23/5 t. m. i r. od godziny 10 rannej, zechcą zatem bądź osobiście bądź przez pełnomocników legalnie upoważnionych, objawić prawo, jakieby do pomienionych nieruchomości mieć sądziły w oznaczonych terminach, opóźnienie się bowiem w tej mierze, będzie mieć dla nich skutek prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 zagrożonej.

Decyzje jakie w tej mierze zapadną, na dniu 1 (13) t. m. i r., zostaną zapublikowanemi.

Olkusz dnia 18 (30) Stycznia 1869 roku.
Podsędek, Górski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 722. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его будутъ производиться 18 Февраля сего года въ 12 часовъ утра торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ вымощенія Длогой и части Цментарной улицъ въ г. Варка, согласно смѣтѣ утвержденной въ 4,726 р. 45 коп.

Желающіе участвовать въ этихъ торгахъ, могутъ разсматривать торговыя условія, равно образецъ объявленія въ дежурней комнатѣ Губернскаго Правленія во всякое время.

Г. Варшава, 20 Января 1869 года.
3—3 за Совѣтника, Пашковскій.

N. D. 882. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ симъ, что 27 Февраля (11 Марта) 1869 г. съ 12 часовъ утра, будутъ производиться изустные торги, на продажу поземельныхъ участковъ состоящихъ въ вѣдѣніи казны, а именно:

1. Въ Варшавскомъ Уѣздномъ Управленіи: на продажу по-бернардинскаго сѣнокоснаго луга въ селѣ Черняковъ, отъ суммы 698 р. $43^{1}/_{4}$ к.

2. Въ Ловичскомъ Уѣздномъ Управленіи: на продажу занятыхъ отъ монастыря Ловичскихъ дѣвицъ Бернардинокъ:

а) Участка пахатной земли и пастбища заключающихъ 3 морга, 90 прентовъ, отъ суммы 885 руб.

б) Луга подъ названіемъ Костка, занимающаго 5 мор., $173^{43}/_{100}$ прентовъ отъ суммы 1,246 р. с. $87^{1}/_{2}$ коп.

3. Въ Влоцлавскомъ Уѣздномъ Управленіи: двухъ по-доминиканскихъ земельныхъ участковъ въ м. Брестѣ Куявскомъ, заключающихъ 2 мор. 67 пр., отъ суммы 132 руб. 19 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить квитанцію Губернскаго или Окружнаго Казначейства, во взносѣ залога, наличными деньгами и другими гарантированными Правительствомъ, принимаемыми въ залогъ билетами, въ томъ числѣ, ликвидаціонными и закладными Кредитнаго Общества листами, по номинальной ихъ цѣнѣ, въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части выше означенныхъ оцѣночныхъ суммъ.

Прочія условія помѣщены въ оповѣщеніяхъ о торгахъ на продажу помонастырскихъ земельныхъ угодій, напечатанныхъ въ N. 11 Варшавскихъ Губернскихъ Вѣдомостей, 57 Варшавскаго Дневника, 66 Польской Газеты и 66 Ежедневнаго Курьера съ 1868 года.

Ближайшія поясненія будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ подлежащихъ Уѣздныхъ Управленіяхъ.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r. o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie głośna in plus licytacja, na sprzedaż gruntów i łąk zajętych w zawiadywanie Skarbu, a mianowicie:

1. W biurze Naczelnika Powiatu Warszawskiego: na sprzedaż łąki po-Bernardyńskiej we wsi Czerniakowie, rozległości 2 morgi, 250 pręt., od sumy rs. 698 k. $43^{1}/_{4}$.

2. W biurze Naczelnika Powiatu Łowiczskiego: na sprzedaż zajętych po klasztorze PP. Bernardynek w Łowiczu:

a) Gruntu i pastwiska obejmujących przestrzeni mor. 3 pręt. 90, od sumy rs. 885.

b) Łąki Kostka zwanej obejmującej przestrzeni mor. 5, pret. $173^{43}/_{100}$ od sumy rubli sreb. 1,246 k. $87^{1}/_{2}$.

3. W biurze Naczelnika Powiatu Włocławskiego, dwóch po dominikańskich kawałków gruntu ornego w mieście Brzeście Kujawskim, zawierających morgów 2 pr. 67, od sumy rs. 132 kop. 19.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest przedstawić kwit kasy gubernialnej lub okręgowej. na złożone vadium w gotowiźnie, listach likwidacyjnych, albo też innych papierach Cesarstwa i Królestwa, wreszcie listami zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podług nominalnej ich wartości, wynoszące $^{1}/_{10}$ część sumy warunkowej.

Inne warunki objęte są w ogłoszeniach na sprzedaż realności po klasztornych, zamieszczonych w Nr. 11 Warszawskich Gubernialnych Wiadomości, 57 Dziennika Warszawskiego, 66 Kurjera Codziennego z roku 1868.

Bliższe objaśnienia interesowani otrzymać mogą każdodziennie z wyjątkiem świąt i niedziel w godzinach służbowych, w biurach właściwych Naczelników Powiatowych.

Г. Варшава, Января 27 дня 1869 года.
Асессоръ, Добошинскій.
2—3 Дѣлопроисводитель, Шумлянскій.

N. D. 896. *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ симъ, что вслѣдствіе отзыва Финансоваго Управленія отъ 14 Января сего 1869 г. з N. 22638/10972, 25 Февраля (8 Марта) с. г., въ 12 часовъ утра въ присутствіи его будутъ производиться публичные торги на продажу лѣса поваленнаго и оставшагося еще на корнѣ на отдѣльно расположенномъ пространствѣ, III округа, дачи Длугосебло, Удржинскаго Лѣсничества. Торги начнутся отъ оцѣночной суммы 721 р. 44 к. и останутся за предложившимъ самую большую сумму. Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны представить въ Главное

Казначейство, Польскій Банкъ, или же въ Губернское Казначейство залогъ, въ количествѣ 73 р., семьдесять три рубля наличными деньгами, заемными или ликвидаціонными листами, или же другими казенными билетами по курсу утвержденному Министерствомъ Финансовъ съ принадлежащими къ онымъ купонами и квитанцію казначейства на представленный залогъ въ вышеозначенной суммѣ предъявить въ присутствіи Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра 25 Февраля (8 Марта) 1869 года.

Условія для торговъ и контрактные кондиціи, желающіе торговаться могутъ видѣть ежедневно въ канцеляріи Ломжинскаго Губернскаго Правленія въ гор. Ломжѣ и Удржинскомъ Лѣсномъ Управленіи, мѣстная лѣсная стража желающимъ, подробно покажетъ лѣсъ на мѣстѣ, такъ какъ въ послѣдствіи, никакія жалобы на недочеты неправильную оцѣнку, несоотвѣтственное количество лѣса, или какую либо убыль со дня составленія таксы не будутъ приняты въ уваженіе, а тотъ за кѣмъ останутся торги, обязанъ уплатить сполна всю предложенную имъ сумму въ назначенныхъ для того срокамъ.

Г. Ломжа, Января 25 дня 1869 г.
за Вице-Губернатора, Собоцкій.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ,
2—3 Мацкевичъ.

N. D. 873. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 25 Февраля (9 Марта), въ 1 часу дня, въ Губернскомъ Правленіи будутъ состояться торги на поставку матеріаловъ для постройки мундирной одежды нижнимъ чинамъ земской стражи Сѣдлецкой Губерніи, по сроку 1869 года. Количество матеріяловъ, потребныхъ на означенную постройку, объявлено въ газетѣ „Варшавскаго Дневника", отъ N. числа за N. (прописать число и нумеръ газеты, въ коей будетъ статья эта напечатана, всего на сумму 6,923 руб. $83\frac{3}{4}$ коп. Желающія участвовать въ торгахъ, могутъ явиться къ назначенному выше сроку въ Губернское Правленіе и представить залогъ въ количествѣ 1,384 р. наличностью или въ денежныхъ бумагахъ, принимаемыхъ въ залогъ, согласно существующихъ постановленій

Подробныя условія торговъ, могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія.

Г. Сѣдлецъ, Января 25 дня 1869 г.
1—3 Совѣтникъ, Лескевичъ.

N. D. 683. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго 21 Февраля (5 Марта), начиная съ 11 часовъ утра, будутъ производить ся изустные торги на отдачу въ арендное содержаніе, срокомъ со дня въ которомъ состоятся торги по 1 (13) Января 1870 года, пропинаціи въ 23 деревняхъ Лѣсницкой Экономіи, Владиславовскаго Уѣзда, отъ суммы 2,938 р. съ отнесеніемъ результата торговъ этихъ на счетъ неисправнаго арендатора Николая Кржиштофовича; явившіеся же на торги обязаны: а) Права свои на участіе въ торгахъ доказать посвидѣтельствованіемъ Уѣзднаго Начальника, согласно 284 и 285 ст. Устава о питейномъ сборѣ и б) Представить залогъ въ размѣрѣ $\frac{1}{4}$ части объявленной къ торгамъ суммы, а въ случаѣ приторгованія статьи этой тотчасъ дополнить сей залогъ до половины предложенной на торгахъ годичной арендной суммы и податей.

Г. Сувалки, Января 16 дня 1869 года.
З. Вице-Губернатора, Совѣтникъ,
Мрайскій.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асесоръ, Грабовскій. 3—3

N. D. 1062. *Департаментъ Сухопутныхъ Сообщеній.*

Приглашаетъ желающихъ принять на себя поставку щебня и гравія нераздѣльно съ самыхъ ремонтомъ шоссе XI Округа Путей Сообщенія, въ участкахъ; Варшавскомъ, Брестскомъ, Люблинскомъ, Замостскомъ, Радомскомъ, Кѣлецкомъ, Фабричномъ, Калишскомъ, Ложжинскомъ и Маріампольскомъ, на періодъ съ 1 Сентября 1869 г. по 1 Января 1872 г. (*)

Торги, изустный и въ запечатанныхъ объявленіяхъ, съ узаконенною переторжкою, отдѣльно по каждому участку, съ допущеніемъ и предложеніи нераздѣльно на всѣ участки, будутъ производиться въ Департаментѣ Сухопутныхъ Сообщеній 13 Февраля текущаго 1869 г., въ часъ по полудни, съ слѣдующихъ цѣнъ:

1. По Варшавскому участку за 3918,667 куб. саж. щебня 121,437 руб. $39\frac{3}{4}$ коп. и за ремонтъ шоссе 1-о разряда $95,264\frac{3}{7}$ верстъ, 2-го разряда $77,178\frac{3}{4}$ вер. и 3-го разряда $61,316\frac{1}{7}$ вер. 42,350 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 1888 кв. саж. въ годъ, а всего 4,405 кв. саж. и г., разсыпку щебня и гравія съ сплошной кирковкою по 500,25 куб. саж. въ годъ, а всего 1490.5 куб. саж. и съ кирковой рамами по 500,25 куб. саж. въ годъ, а всего 1490,5 куб. саж.

2. По Брестскому участку за 1022 куб. саж. щебня 20,000 руб. и за ремонтъ шоссе 3-го разряда $153,134\frac{1}{7}$ вер. 19,900 руб., включя въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 1083,7 кв. саж, въ годъ, а всего 2528,6 кв. саж., и г., разсыпку щебня съ сплошной кирковкой по 76,75 куб. саж. въ годъ, а всего 409 куб. саж.

3. По Люблинскому участку за 3663,334 куб. саж. щебня 87,000 руб. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда 155,47 верстъ и 3-го разряда $34,226\frac{6}{7}$ верстъ 34.000 рублей включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 473 кв. саж. въ годъ, а всего 1106 кв. саж и г., разсыпку щебня съ сплошной кирковой по 469,25 куб. саж. въ годъ, а всего 1452,5 куб. саж. и съ кирковкой рамами по 469,25 куб. саж. въ годъ, а всего 1452,5 куб. саж.

4, По Замостскому участку за 1490,667 куб. саж. щебня 44,127 руб, и за ремонтъ шоссе 2-го разряда 100 вер. и 3-го разряда $65,448\frac{5}{7}$ вер. 25,395 рус., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 183 кв. саж. въ годъ, а всего 427 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ сплошною кирковкую по 227,2 куб. саж, въ годъ, а всего 827,4 куб. саж.

5. По Радомскому участку за 2736,667 куб. саж. щебня 56,980 руб. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда $123,189\frac{3}{7}$ вер. и 3-го разряда $135,157\frac{6}{7}$ вер. 25,000 руб, включая въ число сей сумы: а) лѣтнія ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 1234 кв. саж. въ годъ, а всего 2,879 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ сплошною кирковкою по 508,86 куб. саж. въ годъ, а всего 1701,72 куб, саж.

6. По Кѣлецкому участку за 1812 куб. саж. щебня 26,883 руб. иа за ремонтъ шоссе 2-го разряда $161,25\frac{4}{7}$ вер. и 3-го разряда 34,24 вер. 19,000 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 399,5 кв. саж. въ год, а всего 932 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ сплошною кирпивкою по 289,3 куа. саж. въ годъ, а всего 1031,6 куб. заж.

7. По Фабричному участку за 2518,667 куб. саж. щебня 40,600 руб. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда $200,234\frac{6}{7}$ верстъ 24,000 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ: б) зимній ремонтъ; в) перемоктку мостовой по 1756 кв. саж. въ годъ, а всего 4097 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ сплошною кирковкою по 543,5 куб. саж. въ годъ, а всего 1717 куб. саж.

8. По Калишскому участку за 1716 куб. саж. щебня 26,140 руб. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда $142,35\frac{5}{7}$ вер. и 3-го разряда 61,250 вер. 20,000 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 798 кв. саж. въ годъ, а всего 1862 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ плошной кирвковкой по 236,4 куб. саж. въ годъ, а всего 901,8 куб. саж.

9. По Ломяшнскому участку за 1443,335 куб. саж. щебня 30,728 руб. и за ремонтъ шоссе 3-го разряда $274,25\frac{6}{7}$ верст 20,000 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 470 кв. саж. въ годъ, а всего 1097 кв. саж. и г., за разсыпку щебня съ плошною кирковкою въ 1869 г. 361 куб. саж.

10. По Маріампольскому участку за 2166,667 куб. саж. щебня 41,066 руб. $67\frac{1}{2}$ коп. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда $87,418\frac{3}{7}$ верстъ и 3-го разряда $154,446\frac{2}{7}$ вер. 34,393 р. $13\frac{1}{4}$ к., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 1631 кв. саж. въ годъ, а всего 3805 кв. саж. и г., разсыпку щебня, съ плошною кирковкою, по 327 куб- саж. въ годъ, а всего 1196 куб. саж.

Всего же по 10-ти участкамъ за 22488 куб. саж. щебня и гравія 494,926 р. $7\frac{1}{4}$ к., и за лѣтній и зимній ремонтъ $2117,423\frac{6}{7}$ вер. шоссе, съ перемосткою 23138,6 кв. саж. мостовой и съ разсыпкою щебня, при сплошной кирковкѣ, 11,088,52 куб. саж. и при кирковкѣ рамами 2943 куб. саж. 264,038 руб. $13\frac{1}{4}$ коп, итого 758,964 руб. $20\frac{1}{2}$ коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить къ онымъ документы о своемъ званіи и благонадежные залоги, на пятую часть, большей годовой подрядной сумы, составляющую:

по первому участку		12,737 р.	80 к.
по второму	„	3,205 р.	$71\frac{1}{2}$ к.
по третьему	„	9,172 р.	11 к.
по четвортому	„	5,486 р.	24 к.
по пятому	„	6,416 р.	$35\frac{3}{4}$ к.
по шестому	„	3,644 р.	$80\frac{3}{4}$ к.
по седьмому	„	5,102 р.	$14\frac{1}{4}$ к.
по восьмому	„	3,672 р.	$8\frac{1}{2}$ к.
по девятому	„	4,018 р.	$88\frac{1}{2}$ к.
по десятому	„	6,028 р.	
а всего вообще		59,484 р.	$14\frac{1}{4}$ к.

Кондиціи, смѣты и поверстныя вѣдомости, будутъ предъявляемы желающихъ ежедневно, кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней, отъ 10 часовъ утра до 4 по полудни.

Пріемъ просьбъ къ изустнымъ торгамъ, будетъ производиться 12 и 16 Февраля съ часу до 3 часовъ, а 13 и 17 Февраля съ 11 часовъ до 12 часовъ, пріемъ же запечатанныхъ объявленіи будетъ, прекращенъ въ деньокончательной переторжки въ часъ съ четвертью по полудни.

При чемъ, въ запечатанныхъ объявленіяхъ, цѣна собственно за ремонтъ должна быть подраздѣлена: а) на лѣтній ремонтъ; б) на зимній; в) на перемостку мостовой и г., на разсыпку особо съ плошною кирковкою и особо съ кирковкою рамами, и кромѣ того, должна быть обьяснена въ цѣнѣ за щебень и плата за разбивку камня въ щебень.

Объявленія, несогасныя съ 1909 и 1910 ст. Т. X. Ч. I. (изд. 1857 г,) и приложенною къ нимъ формою, а равно несогласныя съ настоящимъ вызовомъ, будутъ считаться недѣйствительными.

Ст. Петербургъ дня 29 Января 1869 г.
1—3 Дѣлопроизводитель, Виноградовъ.

(*) *Примѣчаніе.* Вмѣсто условленнаго кондиціями срока поставки для 1869 г. камня $\frac{1}{2}$ пропорціи къ 15 Апрѣля и $\frac{1}{2}$ къ 1 Іюня, а щебня $\frac{1}{2}$ къ 1 Іюля и $\frac{1}{2}$ къ 15 Августа назначена поставка камня $\frac{1}{2}$ пропорціи къ 15 Мая и $\frac{1}{2}$ къ 1 Іюля, а щебня $\frac{1}{2}$ къ 1 Августа и $\frac{1}{2}$ къ 15 Сентября 1869 года,

---

N. D. 1057. *Гродиское Уѣздное Управленіе.*

Такъ какъ назначенные на 16 Января с. г. торги на подрядъ починки скотобойни, мясныхъ и хлѣбныхъ рядовъ въ гор. Вискиткахъ, по причинѣ неявки интересантовъ, остались, безъ послѣдствій, то объявляетъ симъ, что 28 Февраля въ 12 часовъ утра въ присутствіи Гродискаго Уѣзднаго Управленія будутъ производится посредствомъ запечатанныхъ объявленія, во второмъ срокѣ торги на этотъ подрядъ а то согласно утвержденныхъ смѣтамъ а именно: на починку скотобойни отъ суммы 256 р. 80 к.; на починку мясныхъ и булочныхъ рядовъ 1,226 р. 33 к. и всего на 1,483 руб 13 к., прописью тисячи четыриста восемьдесять три рублей тринадцать коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны передъ означенномъ срокѣ представить по почтѣ или лично въ день торговъ на руки Начальника Уѣзда или его Помощника, объявленіе на гербовой бумагѣ 15 коп. чисто и разборчиво написанное и запечатанное съ приложеніемъ квитанціи казначейства или городской касы на представленный залогъ соразмѣрно $\frac{1}{10}$ части смѣтной суммы то есть 150 р., который неустоявшему при подрядѣ будетъ немедленно возвращенъ, а устоявшагося, по полненіи до $\frac{1}{5}$ части заявленной суммы отправленъ на сохраненіе въ Польскій Банкъ.

Форма объявленія прилагается съ томъ присовокупленіемъ что еслибы объявленіе было написано не по этой формѣ не разборчиво съ неправленіями или же съ прибавкою другихъ какихъ либо условій, и наконецъ по аукціонномъ срокѣ то будетъ признано не правильномъ, на конвертѣ объявленія кромѣ подписи должны быть замѣщены словами: „Объявленіе о подрядѣ на починку скотобойни, мясныхъ и булочныхъ рядовъ въ городѣ Вискитки."

Смѣты и другія условія, могутъ быть пересмотрены въ Уѣздномъ Управленіи, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Мщоновъ, дня 18 Января 1869 г.
1—2 за Начальника Уѣзда,
Поручикъ, (. . . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Гродискаго Уѣзднаго Управленія отъ 18 Января 1869 г. за N. прилагаю квитанцію N. . . . казначейства на представленный мною залогъ сто пятьдесять р. с, объявляю что обязываюсь взять подрядъ починки въ гор. Вискиткахъ мясныхъ и булочныхъ рядовъ и скотобойни за сумму . . . . руб. или обоихъ за сумму . . . . (здѣсь выписать цифрою и буквами) и что работы произведу согласно смѣтамъ, соглашаюсь, въ полнѣ на условія для этого подряда предписанныя, мѣсто постояннаго моего жительства есть въ N, писано въ N. дня, мѣсяца 1869 г.

N. D. 1058. *Начальникъ Владиславовскаго Уѣзда.*

На основаніи предложенія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 22 Января сего года за N. 376, объявляется, что 28 Февраля (12 Марта) с. г. въ присутствіи Владиславовскаго Уѣзднаго Управленія будутъ производиться въ четвертый разъ торги на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ отшедшихъ отъ частнаго имѣнія Зыпле, на время съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 г. отъ пониженной на половину суммы то есть отъ 1,777 р. 20 коп. Желающіе затѣмъ торговать должны явится въ означенномъ выше срокѣ и мѣстѣ съ деньгами, для представленія залога въ $\frac{1}{4}$ части предложенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія ежедневно въ здѣшнемъ Управленіи, можно разсмотрѣть, исключая табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Владиславовъ, 30 Января 1869 г.
1—3 Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .)

N. D. 1056. *Кольскій Уѣздный Секвестраторъ.*

Къ всеобщему свѣдѣнію объявляется, что числа 12 (24) Марта 1869 г. въ 12 часовъ дня въ Управленіи Магистрата г. Клодава передъ мною въ присутствіи Помощника Начальника Уѣзда по административной части послѣдуетъ продажа съ публичныхъ торговъ половины двухэтажнаго въ рынкѣ гор. Клодава подъ N. 15 состоящаго дома въ пользу казенныхъ недоимокъ числящихся за Людовикомъ Сохацкимъ описаннаго. Торги начнутся съ 160 руб. приступающихъ къ которымъ обязывается представить 40 р. залога, оставшійся же при покупкѣ уплатить долженъ всю поступленную на торгахъ сумму; другимъ торгующимъ, залогъ по окончаніи торговъ будетъ возвращенъ.

Г. Коло, 29 Января 1869 года.
1—3 Радзинскій.

N. D. 1026. *Кленовское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 13 Января с. г. за N. 4969/25010 въ присутствіи Кленовскаго Лѣснаго Управленія въ д. Бронишевице, Гмины Годынице, Сѣрадзскаго Уѣзда, будутъ производиться изустные публичные торги (in plus) 5 (17) Марта с. г. и въ слѣдующіе дни, еслибы въ одинъ день торги неокончились, начиная оныя съ 10 часовъ утра каждаго дня, на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ 1869 г., по каждой лѣсосѣкѣ отдѣльно, лѣсосѣки въ участкѣ.

1. Подавачъ, N. 16, начиная торги съ 1,320 р. 6 к.
2. Грабоставъ, N. 12, начиная торги съ 31 р. 90 к.
3. Грабоставъ, N. 18, начиная торги съ 277 р. $90\frac{1}{2}$ к.
4. Блота, N. 16, начиная торги съ 251 р. 89 к.
5. Косатка, N. 14, начиная торги съ 1,006 р. 25 к.
6. Орачевъ, N. 10, начиная торги съ 18 р. 82 коп.
7. Богусъ, N. 7, начиная торги съ 294 р. 11 коп.
8. Лелива, N. 5, начиная торги съ 48 р. 25 к.
9. Лелива, N. 6, начиная торги съ 40 р. 34 коп,
10. Лелива, N. 13, начиная торги съ 481 р. 51 к.
11. Смокъ, N. 1, начиная торги съ 42 р. 3 коп.
12. Смокъ, N. 9, начиная торги съ 12 р. 77 коп.
13. Смокъ, N. 10, начиная торги съ 23 р. 35 к.
14. Смокъ, N. 16, начиная торги съ 223 р. 54 к.
15. Шинкелевъ, N. 6, начиная торги съ 319 р. 91 к.
16. Кобыля, N. 13, начиная торги съ 454 р. $89\frac{1}{2}$ к.
17. Кобыля, N. 15, начиная торги съ 595 р. 88 р.
18. Руда, N. 11, начиная торги съ 287 р. 79 к.
19. Весники, N. 19, начиная торги съ 128 р. 36 к.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ мѣстную лѣсную кассу залогъ соотвѣтствующій $\frac{1}{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ, о другихъ же условіяхъ продажи могутъ узнавать ежедневно, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Лѣсномъ Управленіи, съ 9 часовъ утра до 3 часовъ послѣ обѣда, мѣстная лѣсная стража желающимъ укажетъ на мѣстѣ лѣсъ, назначенный въ продажу.

д. Бронишевице, Января 30 дня 1869 г.
1—3 Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 826. *Urząd Leśny Warszawa.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. o godzinie 1 z południa w Kancelarji Urzędu Leśnego Warszawa we wsi Ząbkach, Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonej, odbywać się będzie

głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa na pniu stojącego z cięć następujących obrębów:

1. Z obrębu Kawenczyn Nr. 22, od sumy rs. 883 kop. 2.

2. Z obrębu Ząbki Nr. 15, od sumy rs. 592 kop. 75.

3. Z obrębu Ząbki Nr. 16, od sumy rs. 511 kop. 76.

4. Z Obrębu Chorowa góra Nr. 15, od sumy rs. 340 kop. 95.

5. Z obrębu Chorowa góra Nr. 16, od sumy rs. 550 kop. 49.

6. Z obrębu Czerwona Nr. 19, od sumy rs. 478 kop. 68.

7. Z obrębu Lipka Nr. 16, od sumy rs. 277 kop. 98.

8. Z obrębu Wielki las Nr. 5, od sumy rs. 243 kop. 40.

9. Z obrębu Pociecha Nr. 15*a*, od sumy rsr. 465 kop. 43.

10. Z obrębu Pociecha Nr. 15*b*, od sumy rs, 927 kop. $1^1/_2$.

11. Z obrębu Młynisko Nr. 23, od sumy rs. 150 kop. 76.

Każdy przystępujący do licytacji zaopatrzony być powinien w vadium wyrównywające $^1/_{10}$ części sumy na licytacji postąpionej, oraz bądź w gotowiźnie zapłacić połowę zalicytowanej kwoty. O innych szczegółowych warunkach licytacyjnych dowiedzieć się można każdodziennie w Kancelarji Urzędu Leśnego, zaś do wskazania drzewa w lesie służba miejscowa upoważnioną została.

Ząbki d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1869 r.

Starszy Nadleśniczy, Rabieszewski.

N. D. 910. *Петроковское Лѣсное Управленіе.*

Исполняя предписаніе Финансоваго Управленія отъ 7 Января сего года за N. 37052/18153 Лѣсное Управленіе объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 24 Февраля (2 Марта) с. г. то есть во Вторникъ въ Лѣсномъ Управленіи въ деревни Любень, исправляющій должность Старшаго Надлѣсничаго здѣшняго лѣсничества будетъ производиться публичные торги (in minus) на возведеніе новаго жилаго дома въ усадьбѣ Подлѣснаго Стражи Любень здѣшняго лѣсничества въ деревни Стобница.

Публичные торги на подрядъ этого дома будутъ начатые съ смѣтной суммы 758 р съ безвозмездною выдачею строеваго лѣснаго матеряла нужнаго для постройки онаго.

Желающіе приступить къ торгамъ обязанъ представить залогъ равняющійся $^1/_4$ части оцененной суммы.

О другихъ торговыхъ условіяхъ можно освѣдомится въ Лѣсномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней, гдѣ тоже могутъ быть разсмотрѣны смѣты.

д. Любень, Января 20 (Февр. 1) 1869 г.

2—3 за Старшаго Надлѣсничаго, Хелминскій.

N. D. 977. *Остроленкское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи распоряженія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 4 (16) Декабря 1868 г. за N. 44694/22472, въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ усадьбѣ Заводзье, будутъ производиться публичные изустные торги (in plus) со внесеніемъ напередъ залога $^1/_{10}$ части стоимости на продажу лѣса изъ назначенныхъ къ выруокѣ въ 1869 году лѣсосѣкъ, а именно:

Дня 3 (15) Марта сего года.

Въ участкѣ Сурове, лѣсосѣки подъ N. 2 до 10, отъ оцѣночной суммы 348 руб. 6 коп.

Въ участ. Рухаѣ, лѣсос. подъ N. 2, 4, 5, 6 и 7, отъ оцѣночной суммы 443 руб. $4^1/_2$ коп.

Въ участ. Бялутный лясекъ, лѣс. подъ N. 7, отъ оцѣночной суммы 56 руб.

Въ участ. Чарня, лѣс. подъ N. 6 до 9, отъ оцѣночной суммы 536 р. 99 к.

Въ участ. Ольшины, лѣс. подъ N. 1—8, отъ оцѣночной суммы 1,012 р. $73^1/_2$ к.

Въ участ. Здунекъ, лѣс. подъ N. 8, отъ оцѣночной суммы 98 р. 32 к.

Въ участ. Домбрувка, лѣс. подъ 3—10, отъ оцѣночной суммы 499 р. $92^1/_2$ к.

Въ участ. Плошице, лѣс. подъ N. 4—8, отъ оцѣночной суммы 354 р. 82 к.

Въ участ. Крубѣ, лѣсос. подъ N. 11, отъ оцѣночной суммы 67 р. 88 к.

Въ участ. Язгарка, лѣсос. подъ N. 16, отъ оцѣночной суммы 110 р. 8 к.

Въ участ. Гралѣ, лѣсос. подъ N. 12, отъ оцѣночной суммы 161 р. 90 к.

Въ участ. Нѣдзведзь, лѣсос. подъ N. 11, отъ оцѣночной суммы 28 р. 70 к.

Дня 4 (16) Марта сего года.

Въ участ. Вахъ, лѣсос. подъ N. 1, 2 и 11, отъ оцѣночной суммы 197 р 67 к.

Въ участ. Сярчалонка, лѣсос. подъ N. 11 и 12, отъ оцѣночной суммы 168 р. 41 коп.

Въ участ. Копачиска, лѣсос. подъ N. 8 и 10, отъ оцѣночной суммы 296 р. 9 к.

Въ участ. Кершекъ, лѣсос. подъ N. 11 и 12, отъ оцѣночной суммы 67 р. 87 к.

Въ участ. Швеидровыймостъ, лѣсосѣки подъ N. 6, 7 и 8, отъ оцѣночной суммы р. 117 р. 4 к.

Въ участ. Камянка, лѣс. подъ N. 8, 9 и 10, отъ оцѣночной суммы 71 р. 61 к.

Въ участ. Липянка, лѣсос. N. 4 и 5, отъ оцѣночной суммы 48 р. 88 к.

Уборка лѣсу по возможности т. е. въ мѣстахъ гдѣ неопряжено съ ущербомъ для казны будетъ дозволено и въ лѣтнее время.

Прочія подробности о торгахъ можно узнать въ Лѣсномъ Управленіи ежедневно кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Заводзье, Января 25 дня 1869 года.

Старшій Надлѣсничій,

1—3 Висьневскій.

N. D. 890. *Кольское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ публичный торгъ опредѣленный въ первымъ срокѣ 20 Мая (4 Іюня) 1868 года несостоялся на вырытіе осущительныхъ рвовъ въ лѣсахъ Маіоратскаго имѣнія Собутка, Лѣсное Управленіе на основаніи распоряженія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 7 Декабря 1868 г. за N. 3528 симъ объявляетъ: что 21 Февраля (5 Марта) с. г. въ 11 часовъ утра въ канцеляріи Лѣснаго Управляніи въ д. Гай, Кольскаго Уѣзда, будетъ производиться вторично публичный изустный торгъ (in minus) на вырытіе осущительныхъ рвовъ въ лѣсахъ выше указаннаго Маіората, въ количествѣ 1,230 прентовъ, считая за одинъ прентъ главнаго рва по 25 копѣекъ а вспомагательныхъ рвовъ по 15 и 13 коп., подробности этого подряда можно узнать въ канцеряріи Лѣснаго Управленія.

Гай, Января 25 дня 1869 года.

2—3 Старшій Надлѣсничій, Садовскій

N. D. 1074. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie:

1. Zebutena Lichtenberg handlującego, i

2. Seweryna Malinowskiego, obywatela, obydwóch w Warszawie, pierwszego pod Nr. 2424, drugiego pod Nr. 119 lit. b. zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wincentego Mellerowicza, Patrona przy Trybunale Cywilnym, w Warszawie pod Nr. 460 zamieszkałego; obrane mających, w poszukiwaniu dwóch sum: a) rsr. 666 kop. $66^2/_3$, i b) rsr. 196 kop. 8, z procentem i kosztami od Feliksa Jagmin i Teofila Gierlicz, obywateli w Warszawie, pierwszego pod Nr. 1618 lit. *o*. drugiego pod Nr. 1432 zamieszkałych, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w d. 8 (20) Kwietnia r. b. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Żurawiej, pod N-rem 1618 lit. *o*, w cyrkule policyjnym i administracyjnym IX-tym, gminie miasta Warszawy, pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału III w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 2 kop. $34^1/_2$ położona, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona. Tytuł własności tej nieruchomości jest uregulowany w wykazie hypotecznym na Feliksa Jagmiń, przy posiadaniu zaś i użytkowaniu takowej pozostaje Teofil Gierlicz, którego prawa do zajętej nieruchomości z kontraktu kupna i sprzedaży daty 26 Listopada (8 Grudnia) 1867 r. płynące, sposobem zastrzeżenia w wykazie hypotecznym objawione zostały, Teofil Gierlicz za kontraktem urzędowym przed Dąbkowskim Rejentem dnia 10 (22) Stycznia 1868 r. sporządzonym, nieruchomość powyższą wraz z nieruchomością Nr. 1221A. wydzierżawił Tadeuszowi Fechner na rok jeden, poczynając od dnia 1 Stycznia n. s. 1868 r. do tegoż dnia i miesiąca 1869 r. za sumę rs. 5,250, lecz kontrakt ten przez Lichtenberga i Malinowskiego został zakwestjonowany.

Ogólnej rozległości powyższa nieruchomość obejmuje około łokci kw. 2625, na której gruncie, są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy z cegły palonej na wapno masiv murowany, z piwnicami sklepionemi, o parterze, entresolach, pierwszem i drugiem piętrze, dachówką karpiówką, a w części blachą żelazną kryty, o pięciu kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

2. Oficyna z cegły palonej na wapno masiv murowana, na suterynach, o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, dachówką kryta, z trzema kominami murowanemi.

3. Oficyna z cegły palonej na wapno masiv murowana, na suterynie, o parterze, pierwszem drugiem i trzeciem piętrze, dachówką kryta, o jednym kominie murowanym.

4. Komórki z cegły palonej na wapno masiv murowane, o parterze i pierwszem piętrze z balkonem drewnianym, przez całą długość piętra.

5. Zabudowania z cegły palonej na wapno masiv murowane, dachówką kryte, komórki i kloakę w sobie obejmujące, o parterze i pierwszem piętrze.

6. Wozownia z cegły palonej na wapno masiv murowana, o parterze z wrotami dwuskrzydłowemi i z dymnikiem u góry na drzwi zamykanym, dachówką kryta.

7. Stajnia z komórką z cegły palonej na wapno masiv murowana, na drzwi dwuskrzydłowe zamykana, dachówką kryta.

8. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną, i

9. Bruku z kamienia polnego całe podwórze pokrywającego, około sążni kw. sto.

W nieruchomości tej jest 22-óch lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczanej, w akcie zajęcia wymienionych,

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Wincentego Mellerowicza, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 460 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Adama Zaborowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie, pod N-rem 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1868 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 1 (13) Lipca 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Wincenty Mellerowicz, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, z zamieszkania wyżej wskazany.

Warszawa, d. 7 (19) Maja 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 7 (19) Maja 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w d. 1 (13) Lipca 1868 r., 15 (27) Lipca 1868 r. i 29 Lipca (10 Sierpnia 1868 r. termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 2 (14) Grudnia 1868 r. wyznaczony został. Termin ten spełzł, skutkiem czego Trybunał wyrokiem daty 11 (23) Grudnia 1868 r. upoważnił Bernarda Pechkrauz kupca, w Warszawie pod N. 572 zamieszkałego, do dalszego popierania subhastacji, którą dyrygować będzie Józef Kirszrot Patron w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkały.

Wyrokiem Trybunału z d. 10 (22) Stycznia 1869 r. termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r. godzinę 10 rano wyznaczony został w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego.

Popierający subhastacją postępuje sumę rs. 4,300 i od tej sumy, lub od $^2/_3$ części szacunku, jaki biegli wykryją, zacznie się licytacja.

Warszawa d. 2 (14) Lutego 1869 r.

1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1041. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Karola Ebhardt fabrykanta w mieście Łodzi zamieszkałego, jako nabywcy praw od Ludwika Gajer, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Aleksandra Kraushara Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 2257 lit. *C*. zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,240 z procentem 5% od dnia 1 (13) Sierpnia 1866 r. liczącym się i kosztów od Edwarda Rosner, właściciela domu Nr. 229, a obecnie Nr. 679 policyjnie w mieście Łodzi położonego, zaś w młynie Sengrok pod miastem Ujazdem w Okręgu Brzezińskim zamieszkałego protokółem Hipolita Stodolnickiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 23 Września (5 Października) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Łodzi przy ulicy Petrokowskiej pod Nr. 229, policyjnie Nr. 679, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łodzi, w Powiecie Łodzińskim Gubernji Petrokowskiej, w gminie Magistratu miasta Łodzi, na gruncie czynszowym do kasy Magistratu m. Łodzi należącym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 1 kop. 50 położona, prawem własności do Edwarda Rossner należąca i w tegoż posiadaniu i użytkowaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości gruntu około 4,000 łokci kwadr. mieć mogąca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1 Dom murowany z cegły palonej o parterze i mieszkaniach poddasznych, dwa kominy murowane nad dach dachówką karpiówką kryty wyprowadzone mający:

2. Oficyna parterowa w pruski mur, a w $^1/_8$ części murowana, o 2-ch kominach murowanych nad dach gontami kryty wyprowadzonych.

3. Chlewek z desek zwyczajnych w ziemię wkopanych, gontami kryty.

4. Chlewiki z krzyżulców postawione bez pokrycia na śmietnik używane.

5. Kloaka o dwóch drzwiach okutych z desek zwyczajnych.

Ogród warzywny długi około łokci 73, a szeroki około $28^1/_2$ łokci.

W nieruchomości tej mieści się 13 lokatorów z imion i nazwisk, oraz cenę najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u Aleksandra Kraushara Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 2257*c*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Edmundowi Pohlens, Prezydentowi miasta Łodzi na ręce Wincentego Bednarzewskiego Radnego tegoż Magistratu.

2. Heljodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łodzi, w mieście Łodzi urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 24 Października (5 Listopada) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości Nr. 229 w mieście Łodzi w dniu 25 Października (6 Listopada) 1868 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej, czynności swe odbywającego w dniu 2 (14) Stycznia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Aleksander Kraushar Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d 6 (18) Listopada 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach: 2 (14) Stycznia, 16 (28) Stycznia, oraz 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r. Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 27 Lutego (11 Marca) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył

Termin ten odbędzie się w Wydziale I. Trybunału za przywołaniem sprawy z wokandy subhastacyjnej, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,500, którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje.

W terminie zaś ostatecznej sprzedaży zacznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d 31 Stycz. (12 Lutego) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 1046. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie: 1. Walerji z Rogowskich po Janie Nepomucenie Wielogłowskim pozostałej wdowy; 2. Romanji Wielogłowskiej, panny pełnoletniej; 3. Anieli Wielogłowskiej, nieletniej, usamowolnionej, aktem w Sądzie Pokoju w mieście Petrokowie, na d. 1 (13) Czerwca 1857 r. zeznanym, w asystencji swej matki i kuratorki Walerji Wielogłowskiej działającej, wszystkich z własnych funduszów utrzymujących się, w mieście gubernjalnem Petrokowie zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Karasińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie przy ulicy Długiej, pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 7,500 z procentem od Antoniego Bełdowskiego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1701 lit a. położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Grzegorza Zawadzkiego, Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 30 Lipca (11 Sierpnia) i 31 Lipca (12 Sierpnia) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie, narożnie przy ulicach Wilczej i Marszałkowskiej, pod Nr. 1701 lit. a. policyjnym, a hypotecznie bez litery, w jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału III, w cyrkule policyjnym i administracyjnym IX, na gruncie emi-

fiteutycznym, ma długości frontowej ogólnej w przybliżonym sposobie około łokci 58 od ulicy Marszałkowskiej, a od ulizy Wilczej także w sposobie przybliżonym około łokci 69, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Antoniego Bełdowskiego należąca i w posiadaniu tegoż zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypoczne obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są nastąpujące zabudowania:

1, Dom frontowy, murowany, jednopiętrowy, o dziewięciu kominach murowanych, nad dach blachą żelazną kryty wyprowadzonych.

2. Zabudowanie masiv z cegły murowane, parterowe, t kturą smołowcową kryte, o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadonym.

3. Dom parterowy murowany blachą pokryty.

4. Przystawka z jednego boku murowana, deskami kryta.

5. Zabudowanie parterowe murowane, z facjatką, blachą pokryte, w którem mieszczą się 2 stajnie i 2 wozownie z dwoma facjatkam murownaemi w środku którego jest wchód do kloak bez drzwi. Zabudowanie to mieści w sobie dwie stajnie, dwie wozownie i kloaki.

6. Zabudowanie murowane-parterowe, blachą pokryte.

7. Śmietnik z bali drewnianych.

8. Ogródek mieszczący kilka drzewek owocowych, w którym jest altanka drewniana blachą pokryta.

9. Podwórze domu frontowego, kamieniem polnym brukowane, w środku którego jest pompa z wierzchem i korbą żelazną.

10. Podwórko kamieniem polnym brukowane.

W nieruchomości tej oprócz egzekwowanego dłużnika, mieści się dwóch lokatorów, z imion, nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Karasińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie, pod Nr. 590 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Stanisława Teczyłowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału III, w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 10 (22) Września 1868 r. a w d. dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 9 (21) Grudnia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Karasiński, Obrońca przy Senacie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 24 Wrześ. (6 Paźd) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustęp wej Trybunału Cywilnego w Warszawie, d. 24 Września (6 Października) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień, warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1701*a*. policyjnym, a hypotecznym bez litery w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem na dniu 6 (18) Stycznia 1869 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 17 Lutego (1 Marca) 1869 r. godzinę 10 z rana oznaczył, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 7,500 w terminie przygotowawczym, zaś w terminie ostatecznym od ⅔ części szacunku taksą przez biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1869 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 1040. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Adrjana Kardynałowskiego dymisjonowanego Podpułkownika Wojsk Cesarsko Rosyjskich w m. Żytomierzu Gubernji Wołyńskiej Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Michalewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Lubelskiej w Siedlcach, w mieście Siedlcach zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,172 kop. 83½ z procentem od d 1 Lipca 1865 r. liczyć się winnym, aktem Ignacego Rąbek Komornika Sądowego przy Trybunale tutejszym w dniach 27, 28, 29 Czerwca (9, 10 i 11 Lipca) 1866 r. sporządzonym, zajęte zostały na wywłaszczenie dobra ziemskie Małaszewice Wielkie część lit. C. w gminie Kobylany Nadbóżne, w Okręgu i Powiecie Bialskim Gubernji Lubelskiej położone, do własności Baltazara Skorubki w tychże dobrach zamieszkałego należące, w posiadaniu jego zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Dobra zajęte Małaszewice Wielkie część lit. C. składające się z folwarku jednego Małaszewice Wielkie, którego grunta, lasy, łąki, pastwiska i zarosle rozpołożone są w szachownicy pomiędzy gruntami innych dwóch części na tejże wsi lit. A. B. oznaczonych, do obcych właścicieli należących i włościańskiemi, z domem dworskim; ogrodem fruktowym, zabudowaniami gospodarskiemi, karczmą i prawem propinowania w niej w ⅓ części oraz młynem wietrznym wyłącznym.

Rozległość gruntów dworskich razem z włościańskiemi, podług mapy jeometry Muszyńskiego wynosiła włók 20 mórg 2 pr. 283 miary nowopolskiej Warszawskiej, z których wedle decyzji Komisję Włościań., przeszło na własność włościan ziemi urodzajnej mórg 245 pr. 16, nieurodzajnej mórg 3 pr. 185, razem mórg 248 pr. 201; za które przyznane zostało przez Komisję Likwidacyjną wynadgrodzenie w ilości rs. 2,278 kop. 89, grunta zatem dworskie wynoszą około włók 11 mórg 24 prętów 82 i te są zajęte na sprzedaż, w szczególności:

a. Plac pod zabudowaniami około morgę 1. b. Pod ogrodem fruktowym około mórga 1. c. Pod ogrodem warzywnym około mórg 2 pręt. 266. d. Pod zabudowaniami około pr. 65. e. Pod gruntami ornemi w gatunku ziemi w ¼ części sredniej pszennej, w ²/₄ częściach żytniej, a w ¼ letniej żytniej około włók 7 mórg 29. f. W łąkach wydających siano w ⅛ części gruntowe, a resztującej ilości błotne około wł. 1 m. 4. g. W pastewnikach i zaroślach wł. 1 m. 8 pr. 57. h. Pod lasem od granicy Dobryńskiej i Kopytowskiej grubości żerdzi mórg 26. i Pod lasem olszowym w połowie wyciętym, z kawałkiem brzeziny materjałowej mórg 6. k Pod sadzawką pr. 150. l. Pod wodocieczem i drogami mórg 2 pr. 280.

Na całej przestrzeni przyznane jest włościanom wspólne pastwisko z dworem, oraz ilość drzewa z lasu potrzebna na grodźbę, pod kolej żelazną zajęte, jest gruntu około mórg 3, za które przypadać będzie stosowne wynadgrodzenie.

Folwark rzezzony w połączeniu z innemi czyli wieś Małaszewice Wielkie, graniczy od wschodu z wsią Małaszewice Małe, od południa z wsiami Kopytowem i Dobryńką, od zachodu z Dobryńką, nomenklaturą Reforma, Wulką Dobryńską i gruntami wsi Małaszewice małe, od północy z wsiami Dobryń i Koroszczyn, odległy jest od kancelarji gminnej Kobylany Nadbużne wiorst 7, od m. Lublina mil 13, od Biały mil 3, od Terespola mila 1, przez zajęte dobra przechodzi trakt bity szose, dalej kolej żelazna Warszawsko-Terespolska, w dobrach powyższych są następujące zabudowania: 1. Dom z drzewa słomą pokryty długi łok. 33, szeroki łok. 18, stary zdezelowany. 2. Altanka w ogrodzie w tarcice pod słomą w dobrym stanie. 3. Piwnica z cegły na wapnie, nad tąż piwnicą zabudowany jest lamus z drzewa pod słomą, stan mierny. 4. Studzien 2, jedna z kubłem okutym. 5. Piwnica mała z drzewa zdezelowana. 6. Spichlerz z drzewa pod słomą, stary spruchniały. 7. Kloaka z tarcic pod słomą w dobrym stanie. 8. Obór 2 z drzewa pod słomą, po boku dwa chlewki w stanie dobrym. 9. Szopa na siano z drzewa pod słomą, stan mierny. 10. Stodoła z drzewa pod słomą, zewnątrz wystawa na słupach pod słomą, stan dobry, w niej znajduje się młocarnia drewniana dobra. 11. Budowla z drzewa pod słomą, długa łok. 36, szeroka łok. 16½, stan mierny, zawiera w sobie wozownię, stajnię i oborę, oraz dwie komóreczki. 12. Domek z drzewa pod słomą, stan dobry. 13. Dom dwojak z drzewa pod słomą, długi łokci 20, szeroki łok. 12, nowy, obok niego chlewek z drzewa pod słomą dobry, dom ten w połowie jest zakwestjonowany, z tytułu, że parobek w nim mieszkający rości prawo własności z mocy Najwyższego Ukazu, kwestja ta nie jest jeszcze zadecydowana; ogrodzenia w części sztachetki w części z chrustu i żerdzi, z furtką i bramą stolarskiej roboty, stan dobry. 14. Dom na karczmę przeznaczony z drzewa pod słomą, długi łokci 20, szeroki łokci 12, stary zdezelowany, wszystkie powyższe domy z kominami i piecami, obok karczmy chlewek z drzewa pod słomą, piwnica mała z drzewa w dobrym stanie, studnia drzewem w ziemi ocembrowana z sochą, żurawiem, kluczyskiem i krypą, stan mierny. 15. Młyn wiatrak z drzewa kostkowego gontami kryty, długi łok. 9, szeroki łok. 8, wysoki łok. 15, w dobrym stanie, potrzebuje reperacji i skompletowania naczyń, młyn powyższy za rsr. 120 zadzierżawił na rok jeden Jan Borkowski tamże zamieszkały i w jego zostaje posiadaniu. 16. Owczarnia z chrustu krzewowego, w słupy i koły pod słomą, gliną oblepiona, stara pochylona. Inwentarze w dobrach zajętych znajdujące się są w protokóle zajęcia wyszczególnione. Obszerniejszy opis powyższych dóbr znajduje się w akcie zajęcia i zamieszczony będzie w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży.

Zajęcie to doręczone zostało w dniu 17 (29) Sierpnia 1866 r. Sidorowi Oleńczuk Wójtowi gminy Kobylany Nadbużne, zaś w dniu 18 (30) Sierpnia 1866 r. Ludwikowi Buszkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Bialskiego, obydwom do rąk ich własnych i w dniu 18 (30) Sierpnia 1866 r. Józefowi Białobłockiemu Naczelnikowi Powiatu Bialskiego, na ręce urzędnika bióra Powiatu Józefa Rybińskiego, którzy zawizowali oryginał i odbiór kopji poświadczyli.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr, w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Lubelskiej w Siedlcach będącej w d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r., a w d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1866 r. do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach, w miejscu zwykłych jego posiedzeń w m. Siedlcach w d. 13 (25) Stycznia 1867 r. o godz. 10 rano.

Sprzedażą dyrygować będzie Franciszek Michalewski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Siedlce d. 30 Listop. (12 Grud.) 1866 r.

Stanisław Krzeczkowski, Pisarz.

Wywiesiono na tablicy w izbie audjencjonalnej Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.

Siedlce d. 30 Listop. (12 Grud.) 1866 r.

Stanisław Krzeczkowski, Pisarz.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, sprzedaży przymusowej dóbr Małaszewice Wielkie części lit C. z przyległościami w okręgu i powiecie Bialskim gubernji Siedleckiej położonych, termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia, na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach, w mieście Siedlcach odbyć się mającego, na d. 17 (29) Marca 1867 r. godzinę 10 rano wyznaczonym został, popierający wywłaszczenie Adryan Kardynałowski postąpił za też dobra sumę rs. 4,500 i od tej sumy licytacja się zacznie.

Siedlce d. 10 (22) Lutego 1867 r.

Pisarz Trybunału, Krzeczkowski

W terminie powyższym to jest d. 17 (29) Marca 1867 r. Trybunał Cywilny w Siedlcach dobra Małaszewice Wielkie część lit. C. z przyległościami, przygotowawczo Franciszkowi Michalewskiemu Patronowi, za sumę rsr. 4,500 przysądził i wyrokiem w tymże dniu jednocześnie wydanym, termin do stanowczego przysądzenia, na d. 19 (31) Maja 1867 r. godz. 10 rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach wyznaczył, w którym to terminie licytacja od sumy rs. 4,500 rozpoczynać się będzie.

Siedlce d. 17 (29) Marca 1867 r.

Krzeczkowski, Pisarz Trybunału.

Gdy wyznaczony termin na d. 19 (31) Maja 1867 r. dla zaszłych sporów, nie doszedł do skutku, przeto Trybunał Cywilny w Siedlcach wyrokiem z ilacji d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1869 r. zapadłym nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na d. 11 (23) Marca 1869 r. na godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Siedlcach wyznaczył.

W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,500.

Siedlce d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1869 r.

Krzeczkowski, Pisarz Trybunału.

N. D. 1069. *Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, że w dniu 21 Lutego (5 Marca) 1869 roku o godzinie 3 po południu, przed W. Józefem Borgonim Sędzią Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w pałacu przy ulicy Józefina w Kaliszu, odbędzie się stanowcze przysądzenie dóbr Złotkowy z przyległościami, w Okręgu i Powiecie Konińskim, Gubernji Kaliskiej położonych, bez inwentarzy, w stanie jak się obecnie znajdują.

Dobra te należą do współwłasności Zofji Byszewskiej panny pełnoletniej w Warszawie pod Nr. 758 zamieszkałej, Feliksa i Joanny nieletnich Byszewskich, których główną opiekunką jest ich matka Julja z Podczaskich Byszewska wdowa w Warszawie pod Nr. 758, a przydanym opiekunem Antoni Komierowski obywatel w Osowcy, zaś opiekunem ad hoc Józef Wojewódzki obywatel w Kaliszu mieszkający, wszyscy mający zamieszkanie prawne u Rajmunda Masłowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu i przez tegoż Patrona bronieni, oraz Eleonory Byszewskiej panny pełnoletniej w Warszawie pod N-rem 758 zamieszkałej, za pośrednictwem podpisanego Patrona sprzedaż popierającej.

Sprzedaż powyższa wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu daty 25 Kwietnia (7 Maja) 1868 r. w drodze działów postanowiona, nastąpi pod warunkami w biurze Pisarza Trybunału złożonemi.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,200 na przygotowawczem przysądzeniu tych dóbr w dniu 28 Stycznia (9 Lutego) 1869 r. odbytem, podanej.

Warunki sprzedaży mogą być przejrzane w biurze Pisarza Trybunału i u podpisanego Patrona.

Kalisz dnia 1 (13) Lutego 1869 roku.

1—1 H. Grodziecki.

N. D. 1070. Февраля 7 (19) дня с. г. въ 10 часовъ утра, ясеневые и липовые мебели, часы, самоваръ, на Мурановѣ и 12 (24) с. м. въ 10 утра, махоневые и ясеновые мебели, ковры, зеркало, бѣлье, за Желѣзную брамою въ Варшавѣ, будутъ проданы съ публичнаго торга.

Поплавскій, Судебный Приставъ.

* * *

W dniu 7 (19) Lutego roku bieżącego o godzinie 10-ej rano, meble jesionowe, lipowe zegar. samowar na Muranowie i w dniu 12 (24) t. m. o godzinie 10 rano, meble machoniowe, jesionowe, dywany, lustro, bielizna, za Żelazną Bramą w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Popławski, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 1022 Na żądanie Juljanny z Schultzów Hermana Augusta Hermann dotychczasowej żony, ewangieliczki, w mieście Gostyninie, powiecie Gostyńskim, gubernji Warszawskiej zamieszkałej, od której Karol Thieme Obrońca przy Senacie i Adwokat przy Sądzie Konsystorskim Ewangielicko-Augsburgskim, z urzędu dodany, kroki prawne czyni.

Zapozwanym zostaje August Herman gospodarz, z pobytu niewiadomy, ostatnie zamieszkanie we wsi Lubaty, gminie Solec, powiecie Gostyńskim, gubernji Warszawskiej mający.

Ażeby za rok od daty pierwszego ogłoszenia tego pozwu stawił się na audjencji Sądu Konsystorskiego Ewangielicko-Augsburgskiego w Warszawie pod Nr. 492 posiedzenia odbywającego o godzinie 5 po południu w każdy pierwszy czwartek po dniu pierwszym miesiąca, lub za przywołaniem tej sprawy, gdzie powódka wniesie żądanie:

> Ażeby Sąd Konsystorski małżeństwo między powódką a pozwanym w kościele parafii Ewangielicko-Augsburgskiej, w Gostyninie w d. 7 (19) Lutego 1852 r. zawarte z winy pozwanego rozwiązał, czyli rozwód wyrzec raczył, przy skazaniu go na koszta,

z Zasad:

Że pozwany opuściwszy powódkę nie dał o sobie żadnej wiadomości, a gdy pobyt jego wyśledzonym być niemógł, Konsystorz Ewangielicko Augsburgski, na zasadzie odezwy Rządu Gubernjalnego Warszawskiego dnia 9 (21) Marca 1864 r. Nr. 19,153/4903, udzielił powódce w d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1864 r. N. 867 pozwolenie do zapozwania męża jako niewiadomego z pobytu.

Że powódka żądanie swoje uzasadnia na udowodnionem opuszczeniu przez męża i na przepisach art. 155 i 156, prawa o małżeństwie z r. 1836.

Zwrot kosztów polega na art. 130 K. P. S.

1—3

N. D. 807. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Сандомирѣ.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что согласно рѣшенія Уголовнаго Суда въ Кѣльцахъ отъ 19 (31) Іюля 1868 г. Абрахамъ Ветштейнъ и Шлама Шпильманъ, жители мѣстечка Ожарова за недозволенное имъ и неправильное леченіе на основаній 576 ст. Св. Зак. о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ подвергнуты наказанію во время трехъ-недѣльному аресту и отданы подъ надзоръ полицейскій въ теченіи двухъ лѣтъ.

Г. Сандомиръ, 16 (28) Января 1869 г.

и. д. Председательствующаго Судьй,
Обромпальскій.

N. D. 897. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сандомирѣ.*

Объявляетъ симъ, что согласно рѣшенію Апелляціоннаго Суда отъ 2 (14) Августа 1863 года фельшеръ Карль Обрембскій, житель мѣстечка Цѣпелова за недозволенное и неправильное леченіе на основаніи 576 ст. Св. Зак. о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ былъ подвергнутъ трехнедѣльному заключенію въ арестѣ и двохлѣтнему полицейскому надзору, нынѣ наказаніе на Обрембскомъ испелнено.

Г. Сандомиръ, 22 Янв. (3 Февр.) 1869 г.

и. д. Председательствующаго Судьй,
Обромпальскій.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.